

YTSI KAMINIZ

ESHO MIEY TXW DEE

KA VCHIEE

YEŞİL KOMÜNİZM
ERGUN GÖZE - TEKİN ERER
KAVGASI

Hazırlayan :

İSMAİL SAĞIRLI

BEDİR YAYINEVİ

Vilâyet Karşısı No: 7/1 — İSTANBUL

— ● —
P.K. 1060 — İSTANBUL

1390 — 1970

YEŞİL KOMÜNİZM

ERGÜN GÖZE - TEKİN ERER

KAVGASI

03 SA 8225

YAYLACIK MATBAASI

1970 - İSTANBUL

**Henüz üç aylık bir muharrir iken yazdığı yazılarla
Tekin Erer'i dize getiren Avukat ERGUN GÖZE.**

**Yeşil Komünizm (!) sloganı ile sağ cepheyi
kendisine düşman eden TEKİN ERER**

ÖNSÖZ

Yeşil Komünizm hikâyesinin patlak vermesi A.P.'nin 1965 seçimleriyle işbaşına gelmesinin hemen akabine rastlar. Bu rastlantı sebepsiz değildir. Çünkü artık geçilecek bir köprü kalmamıştır. A.P. hiç olmazsa dört sene kendini emniyette hissetmektedir. Bu hiss'e bir başka his daha eklenince «Yeşil Komünizm» hikâyesi meydana çıkmaktadır. O bu ikincisi de A.P.'nin yönetici kadrosunda yer tutmuş 'renksizler' gurubunun muhafazakâr zümreye fazla angaje oldukları hissine kapılmalarıdır.

Bu renksizler gurubu seçimlerde, halkın meyline uyarak mecburen ve son iktidara giden yol olduğu için seve seve, bol bol din hürriyeti viedan hürriyeti edebiyatı yapmışlar, dinî hisleri okşamışlardır.

Şimdi ise iktidardadırlar ve artık bu kadar fazla muhafazakârlara angaje olmakta mâna yoktur. Mecburiyetle zira din propagandası seçimlerden önce verimli ise de, iktidarda da dinin emrettiği hudutlar içinde kalmak hattâ kalır görünmek bu zevatin hoşuna gitmeyen şeylerdir.

Artık kadeh tokuşturmakta, artık dansözlerin alınma banknotlar yapıştırmakta bir beis yoktur. Hattâ bu sefer iktidarda kalabilmek için bu gibi şeylere ihtiyaç olduğu kanaatinde dirler.

İşte bu nokta A.P. içindeki memlekete evlâtları ile, tathisu vatanperverlerini ayırt edici çizginin başlangıcıdır.

Hele hele yeni yeni hiç ummadığı mevkilere geçmiş kişiler, en büyük icraat olarak milletin kendilerinden beklediğini değil de, nefislerinin kendilerinden beklediğini yapmaya âmâde kişiler bu işi derhal tezgâhlamaya kalktılar.

Bu işin tezgâhlayıcıları o zaman hiç ummadıkları ve Türk Basın Tarihinin görmediği bir hacaletle karşılaştılar. Bir muharrir ve bir gazete Türk Basın tarihine bu hacaletle geçtiler. Bu gazetenin ismi SON HAVADİS, muharririn ismi TEKİN ERER'dir. Onların karşılarındaki gazetenin ismi ise BAB-I ÂLİ'DE SABAH, muharririn ismi ERGUN GÖZE idi. Fakat bu görünüşte böyle idi. Zira aslında hücumu uğrayan mâsum ve muazzez İslâm mukaddesatı idi. Bu küçük kitapta bunun hikâyesini bulacaksınız.

BEDİR YAYINEVİ

İKİ GAZETE

BAB-I ÂLİ'DE SABAH — SON HAVADİS

Yeşil Komünizm kavgasının kısmi âzamanın geçtiği bu iki gazeteyi anlamak için 27 Mayıs 1960'a kadar uzanmak gerektir.

İhtilâlin ertesi günü İstanbulda Havadis gazetesinde D.P.'nin bir tek adamı kalmıştı. O da D.P. kayıtlı olmayan, hattâ bir çok noktalarda D.P.'nin mağduru olmuş bulunan, Milliyetçiler Derneği kurucularından GÖKHAN EVLİYAOĞLU.

Havadis gazetesinde gece sekreteriydi. Kendisini ziyarete gelen milliyetçi gençler ve muhafazakâr halk çocukları gazetenin D.P.'li patronlarının ezcümle Mümtaz Faik Fenik'in alaylı bakışlarını çekiyordu, o kadar.

27 Mayıs Sabahı herkes ihtilâlden fazla ihtilâlciler keşilmişti. D.P.'nin nimetlerini görmüş olanlar ya bir deliğe kaçıyor susuyor, ya bir taşın üstüne çıkıp D.P.'ye hakaret kusuyordu.

Gökhan Evliyaoğlu, Havadis gazetesinde bu sebepten tek sorumlu gibi kalmıştı. O ihtilâli protesto etmek için gazetenin kapatılmasını düşünüyordu. Bu düşünce ile evine gelmişti. Fakat gazeteden telefon ediyorlardı. Bir albay gelmiş gazetenin normal olarak çıkarılmasını emretmiş aksi takdirde «karışmam» demişti. Durum vahimdi, herkes Gökhan Evliyaoğlu'nun ayağına düşmüştü. Bütün Örfî İdare boyunca gazetede yatıp kalkan Gökhan Evli-

yaoğlu evinde dinlenemedi, yanındaki arkadaşı da alarak gazeteye koştı. Arkadaşı Ergun Göze idi. Yolda şunu kararlaştırdılar. Halk Menderes'in âkıbetini gazeteden öğrenmek isteyecektir. Fakat Menderes'ten Başvekil diye bahsedilemez, o halde şöyle bir manşet çekilebilir «Demokrat Parti Genel Başkanı Adnan Menderes Sıhhattedir.» Böyle bir manşet çok ümit verici olacaktı. Havadis o günlerde çok âdi bir iktidar gazetesi haline getirilmiş bulunan ve üç beş bin kadar satan bir gazete idi. Fakat ihtilâlle beraber bütün gözler Havadis gazetesine çevrilmişti. Bu bakımdan iki arkadaş, bu kararın verdiği refahlıkla Gazetenin Şeref Efendi Sokağındaki matbaasına vardılar. Fakat oradaki hava bambaşka idi. Mümtaz Faik gelmiş, solgun ve dolgun bir sallantı içinde doluyor. Gökhan Evliyaoğlu'nun bir filinta gibi gergin halinden kuşku. Ayak üstü gazetenin nasıl çıkarılacağı konuşuluyor. Bu konuşma esnasında bir ara sinirlenen Mümtaz Faik «Yazalım efendim, biz de yazalım, biz de düşük yazalım, alçak, namussuz yazalım, adam gelmiş tomsonu dayamış, ne yapabilirsin» deyivermişti. Artık ne hayır gelebilirdi?

O gün Havadis gazetesi «Demokrat Parti Genel Başkanı Adnan Menderes Sıhhattedir» diye manşet atamadı. Buna Mümtaz Faik Fenik mâni olmuştu. Amma düşüklükler, sâbıklar, alçaklar, namussuzlar diye manşet de çekmedi. Buna da Gökhan Evliyaoğlu mâni olmuştu. Ve ne gariptir ki tomsondan bu kadar korktuğu için bu kadar ihtiyatlı davranan Mümtaz Faik Fenik'i bu ihtiyatı kısa bir müddet sonra Yassıadaya gitmekten kurtaramadı.

İşte Peyami Safa'nın ve Gökhan Evliyaoğlunun yürekli kalemıyla yürüyen Havadis gazetesi, Devlete intikal edince, Son Havadis gazetesi ki o zaman Cemil Saıt Barlas'ındı ve akşam gazetesi idi satın alındı. Sonradan bu gazete de idealist kadronun elinden, para sayan kadro-

nun eline geçti ve bu sefer Mümtaz Faik Fenik gelip gazetenin başına kuruldu. Sonraları da Tekin Erer fıkraya yazmaya başladı. A.P.'nin organı olmuştu artık. Bundan öte bir merhale kalmıştı. A.P.'nin içinde bir başka hizbin organı olmak. Bunun bir başka sebebi daha vardı. Bab-ı Âli'de Sabah isimli bir gazetenin yayın hayatına atılmış olması. Bab-ı Âli'de Sabah 1965 seçimlerinden az önce neşir hayatına atılmıştı. Milliyetçi ve muhafazakâr bir politikayı, fikir gücüyle, cesaretle yürütüyordu. Okunmuş sağcılarını, ve muhafazakâr halkın gazetesi olmaya doğru büyük bir hızla gidiyordu. Son Havadis'in Advije Fenik, Orhan Seyfi, Tekin Erer üçlüsüne karşılık Işınsoy Okçu, Galip Erdem, Ergun Göze üçlüsüne malikti. Son Havadiste Mümtaz Faik'in başmakaleleri okunmuyor fakat Sabah gazetesinde Said Bilgiç'in yazdığı başmakaleler — Sabah imzasıyla çıkıyordu — yankılar uyandıırıyordu.

Her iki gazete de aynı matbaada basılıyordu. Son Havadis renk tutar gibi, kulüp tutar gibi A.P.'yi tutuyordu. Sabah ise ideolojisini her şeyin üstünde tutuyor, politikasının fikrini yapıyor ve prestij kazanıyordu.

Henüz A.P.'deki Genel Başkanlık çarpışması yeni bitmiş, muhafazakâr çevreler neticeyi kabullenmiş ve fakat renksizler zümresi hâlâ mağlûp rakipleri Sadeddin Bilgiç'ten çekiniyorlardı.

Son Havadis artık, renksizlerin. «ihtilâlden sonra biraz da keyfedelim» erbabının elinde idi. Profesör Aydın Yalçın'da olanca ilericaliği ile Türk Milliyetçiliğine yükleniyordu. İşte bu sıralarda Tekin Erer şu yazıyı yazdı.

YEŞİL KOMÜNİZM!

TEKİN ERER

Komünizmin iki rengi vardır. Biri kıvı, diğeri yeşil... Komünizmde gayeye varmak için her kalıba girmek, her usulü denemek mübahtır. Karl Marks, Lenin, Stalin dâima böyle söylemişler ve fiiliyatta da bunu tatbik etmişlerdir. Bundan dolayı din düşmanı olan, Allah'ı inkâr eden komünizm, bir memlekette yakasını kurtarmak için halkın din duygularını pek âlâ istismar edebilir ve bundan faydalanabilir. O zaman kıvı komünizmin adı yeşil komünizm olur. Hattâ komünistler Türkiye'ye ilk defa bu yoldan girmek istemişlerdir.

İstiklâl Harbinde, tamamiyle Moskova tarafından kurulan, Moskova'nın emrinde bulunan, sonra Atatürk tarafından dağıtılan «Yeşil Ordu» yeşil komünizmin Türkiye'de yayılmak istidadı gösteren ilk ve tipik örneğidir.

Din kisvesine bürünerek Yüce Allah'ın ve Mübârek Peygamberin ismini ağzından düşürmiyerek komünizme hizmet edenler ve komünist propağandası yapanlar, sosyalist kisvesine bürünenlerden çok daha tehlikelidir. Memleketimizde maalesef komünistler yeşile bürünerek de çalışmağa başlamışlardır. Vatandaşlarımızı, yeşil komünizme karşı da pek dikkatli olmağa dâvet ediyoruz.

Yeşil komünizm, millet bütünlüğünü bölmek, vatandaşları dinli, dinsiz diye guruplara ayırmak, her ileri ve

medenî faaliyeti önlemeğe çalışmak suretiyle, milletin fakir kalmasına, geri kalmasına yardım eder. Böyle bir vasat yaratıldığı ve muhafaza edildiği takdirde, komünizmin gelip yerleşmesi için müsait zemin hazırlanmış olur. Komünizm gelince de, esasen ne din kalır, ne îman ve ne de vatan.

Bilhassa Doğu'da sun'î bir Kürt devleti kurmak için sinsî gayretler gösterenler bu yeşil komünistlerdir. Vatandaşların dinî duygularına azamî saygıyı gösteren, lâikliğin aslâ dinsizlik olmadığını bütün davranışları ile belirten bir Adalet Partisi iktidarında, hâlâ «din elden gidiyor, dine saygı gösterilmiyor» diyenler varsa, bunlar da yeşil komünistlerden başkaları değildir.

Nasıl kızıl komünistler, sosyalist perdesi altında çalışıyorlarsa ve nasıl bunların yazarları, kitapları, gazeteleri varsa, yeşil komünistlerin de buna paralel fakat çok daha zayıf olarak çalışmaları gözden kaçmıyor.

Yeşil komünistlerle nasıl mücadele edeceğiz?. Kızıl komünizmle mücadele için bütün ileri gelen devlet adamlarının, parti liderlerinin görüşü şudur: «Sosyal adaleti bir an evvel temin edelim ve kızıl komünistlere konuşmak, yerleşmek fırsatı vermiyelim!». Devlette bunu müdriktir ki, sosyal adaleti temin etmek yolunda bütün gayretlerini sarfediyor.

Yeşil komünizme karşı da tedavi şekli başka değildir. Vatandaşın din duygularına karşı her türlü saygı ve alâkayı göstermek gereklidir. Din adamlarının yaşama şartlarını, hayat standartlarını yükseltmek lâzımdır. Lâikliğin dinsizlik demek olmadığını, bilhassa vaiz'ler tarafından halka anlatmak icap etmektedir. Camilerin onarımı, ihtiyaca göre camilerin yapılması ele alınmalıdır. Aynı dine mensup insanların tarikatlar dolayısı ile bölünmesine, ayrılmasına çalışmak lâzım gelmektedir

Esas olan Türk vatanının ve Türk Milleti'nin bölünmez, sağlam kale gibi çelikten bir bütün olduğunu bilmektir. Bu bütünlüğü bölmek ve parçalamak isteyenlerin karşısına dikilmeliyiz!. İster kıvılcıkta, ister yeşil renkte gelsin, komünizmi bu yurttan bir daha gelmemek üzere kovmalıyız! Tarihte en az 18 imparatorluk kurmuş ve yine en az yüz asırlık bir mâzisi olan Türk Milletini her türlü «izm»lerin şerrinden muhafaza etmeliyiz!

Bizim «izm» imiz, Atatürk'ün milliyetçi, vatanperver medeniyetçi izidir. Parolamız: «Türk, öğren, güven, çalış!» tır. Büyük mâzimizle, geçmiş tarihimize öğüneceğiz, damarlarımızdaki asıl kana ve kendi kudretimize güveneceğiz! Refaha ve saadete kavuşmak için medeniyetçi, hürriyetçi, demokratik yolda çalışacağız!

Bu gayede birleşen milletimize komünizmin kıvılcığı da yeşili de bir tehlike teşkil etmiyecektir.

— İktibas edilemez —

SON HAVADİS - 28 Kasım 1965

İKTİBAS EDİLEMEZ

O sıralarda Tekin Ezer fıkralarının altına böyle bir not koyuyordu: «İktibas Edilemez». Bunun sebebi şu idi, Anadolu'da çıkan gazeteler mahallî yazı kıtlığı derdi yüzünden İstanbul gazetelerinden aktarmalar yapıyorlardı. Bu aşında bir yazar için şereftir. Tekin Ezer ise bunu bir reklâm vasıtası hâline getirmek istedi ve yazılarının altına bu notu koydu: İktibas Edilemez.

Yeşil Komünizm yazısı da altında bu notla intişar etmişti. Yazı en çok Sabah gazetesini ve orada da Ergun Göze'yi alâkadar ediyordu. Zira Sabah gazetesi gerçek-

ten lüzumsuz yere kadın resmi koymamaktan tutun da Sahihi Buhârî ciltleri dağıtmak gibi muhafazakârlığın icaplarını seviyeli olmak üzere son kertesine kadar yapıyordu. «Din kisvesine bürünmekten» bahsetmiyor muydu Tekin Erer. İşte tam Sabah gazetesi idi bu. Tekin Erer C.H.P.'nin mantığı ile A.P. nâmına konuşmaya başlamıştı. İslâmî çevrelerde huzursuzluk genişliyordu. Yeni İstiklâl ve Büyük Doğu Dergileri de bu hususu ele almışlar sualler soruyorlardı. O zaman muhafazakâr tek günlük gazete Sabah idi. O da Son Havadisle aynı çatı altında çıkıyordu. Tekin Erer ise İstanbul'da aşağı yukarı muhafazakârların adayı olarak seçime girmiş ve listenin başlarında yer almıştı.

Sabah gazetesine Tekin Erer'in yazısına dikkati çeken bir sürü mektup, haber, tel geliyordu.

G Ö R Ü Ş M E

Sabah gazetesi de o zaman iki üç aylık bir gazete, Ergün Göze de iki üç aylık bir yazardı. Buna rağmen teenni'yi onlar gösterdiler. Ergün Göze eski dostu Tekin Erer'le Güneş Matbaacılığın müdürlük odasında görüştü ve dostça «Yeşil Komünizm» yazısını tavzih etmesini istedi, o da 'edeceğim' dedi. İşte tavzih yazısı.

MÜSLÜMANLIK ve KOMÜNİZM!

TEKİN ERER

Bir Müslüman hiçbir zaman komünist olamaz! Müslümanlıkla komünizmin barışmasına imkân yoktur! Bütün Müslümanlar komünizmin baş düşmanıdır! Müslümanlık, Allah'sız komünizmden tiksindir, nefret eder!.. Bundan dolayıdır ki, komünistler de müslümanlığı imha için her çareye başvururlar. 1917'de Rusyada mevcut bulunan 40.000 cami muhtelif bahanelerle yıkıla yıkıla bugün 2000 civarına indirilmiştir. Müslümanlıkla, Allah'sız komünizmin bağdaşamayacağına ve birbirine zıt kutuplar olduğuna dair bu sütunlarda ne kadar çok yazı yazdığımı okuyucularım hatırlıyacaklardır.

Müslümanlar komünist olamaz ama, komünistler Müslüman kisvesine daima bürünürler. Çünkü komünizmde gayeye ulaşmak için her kılığa girmek, her kisveye bürünmek mübahtır. Nitekim Türkiye'de ilk komünist hareketi doğrudan doğruya üçüncü enternasyonale bağlı «Yeşil Ordu» ile başlamıştır. Bunlar icabında yeşile de bürünürler, tabiatın her rengine girerler, her kılığa sokulurlar, her maskeyi takarlar!

Geçenlerde yazdığım «Yeşil Komünizm» başlıklı fık-

ramda bu noktaya dikkati çektim. Okuyucularımın ekserisi, ne demek istediğimi kolayca anladı. Esasen ben karışık, anlaşılamiyacak, müphem yazılar kaleme almam. Fakat bir kısım okuyucularım ve bazı yazarlar da pek kasıtlı olarak, bu kadar açık ve belirli ifademi yanlış tefsir ettiler. Benim Müslümanları komünistlikle suçladığımı ileri sürdüler. Kendi yazımı birkaç defa okudum. Bunu nereden, hangi cümleden, hangi satırımdan çıkardılar, anlıyamadım. Bundan dolayı «Yeşil Komünizm» yazımı, bugün biraz daha geniş ve tafsilâtlı olarak tekrarlamak ihtiyacını duyuyorum.

Komünistler Türkiye'de iktidarı ele aldıkları zaman aziz yurdumuzu nasıl parçalayacaklarını ilân etmişlerdir. Hattâ Kızıl Çinde, Türkiye'yi böyle parçalanmış şekilde gösteren haritalar basılmış, bunlar Türk basınında da çıkmıştır. Türkiye gizli komünist partisinin tüzüğünde de bu husus belirtilmiştir.

Bunlar Türkiye'yi böldükleri zaman bir «Kürdistan Sovyet Cumhuriyeti» kuracaklarını açıklamışlardır. Böylece Türkiye'de bu istikâmette yöneten bir cereyan uyardırmışlardır. İki yıl önce İçişleri Bakanı Hıfzı Oğuz Bekata, bunların Irak, Suriye ve Mısır komünistleri ile ilgili bulduklarına dair vesikalar ve fotokopiler neşretmiştir.

Nüfus istatistiklerimize göre, Türkiye'de Kürtçe konuşan nüfus sayısı bir milyon civarındadır. Fakat bunlar Türkiyede 8 - 10 milyonluk Kürtçe konuşan insanların mevcut olduğunu iddia ederler. Kürtçe konuşanlar tamamen Türk soyundandırlar. Kan ve ırk birliği vardır. Fakat bunlar Kürtlerin ayrı bir millet olduğunu iddia ederler. Yine bunların tesirsiz ve çoğu Arapça neşredilen gazeteleri, dergileri mevcuttur Bunları hudutlarımızdan içeri sokmağa gayret ederler.

Bunlar maksatlarına erişmek için din kisvesine bürünür, Müslüman görünürler. Propagandalarına bu maske altında devam ederler. Bunlar yeşile bürünmüş komünistlerdir. İngilizlerinde böyle bir parçalanmaya yardımcı oldukları daima iddia edilir.

Böyle bir tehlike karşısında gerçek Müslümanları ikaz etmek bizim vazifemiz değil midir? Yeşil renge bürünmek istiyen komünistleri teşhir etmekte hata mı ediyorum?

O yazımızda diyoruz ki :

«Din kisvesine bürünerek Yüce Allah'ın ve Mübârek Peygamberin ismini ağzından düşürmiyerek komünizme hizmet edenler ve komünist propagandası yapanlar, sosyalist kisvesine bürünenlerden çok daha tehlikelidir.»

Yalan mı? Bu cümlenin hangi harfi veya kelimesi gerçek Müslümanları incitecek bir mahiyet taşıyor?

Ben okuyucularıma yukarıdaki cümleleri daima tekrar edeceğim. Bu memlekette ikilik yaratacak, bizi bölecek, Türk vatanının bütünlüğünü sarsacak her türlü davranışa karşı gücümün yettiği kadar savaşaçağım. Müslümanlığımızın, bölücü cereyanlara âlet edilmemesine çalışacağım.

Birçok Arap memleketlerinde Müslümanlık kisvesine bürünerek komünistlerin nasıl faaliyet gösterdiklerine daima şahit olmuyor muyuz? Kıbrıstaki soydaşlarımızı ve Müslüman Türkleri imha etmek için Kıbrısa silâh gönderenler, Mısırlı aşırı sol Müslüman idare değil midir.? Komünistlerin telkin ve tesirinde kalan birçok Müslüman memleket, şu anda Birleşmiş Milletlerde bizim aleyhimize ve Makarios'un lehinde konuşuyorlar mı?

«Yeşil Komünizm» başlıklı yazımdan yanlış mânalar

çıkaranların, bu fıkramı bir kere daha dikkatle okumalarını tavsiye ederim. Bu yazımla «Büyük Doğu» ve «Yeni İstiklâl» gazetelerini de tatmin ettiğimi sanıyorum.

— İktibas edilemez —

SON HAVADİS - 18 Aralık 1965

ÖZÜR MÜ KABAHAHAT MI?

Bu yazıda görülmekte idi ki, Tekin Erer, hatâsından dönmek değil, ısrar etmekte kararlıdır. Bu iş için tâlimat almıştır. Bu yoldan varmak istediği bir hedef vardır. Bu hedef korkunçtur. Yeni yeni kendisini toparlayan milliyetçi ve muhafazakârların itibarlarını kırmak ve en azından milliyetçi ve muhafazakârları daima bir demokles kılıcı altında tutmak. İsmet İnönünün icat ettiği Demokles kılıcı 'İrtica' idi. Demirel'in basın toplantılarının sfenks müdavimi Tekin Erer'inki ise 'Yeşil Komünizm' idi. Parti içinde milliyetçi ve muhafazakâr idealler konuştumu Tekin Erer haykıracak «Dikkat Yeşil Komünizm» geliyor. Ortalık süt liman olacak? Tekin erer sonra gidip parsa sıbı isteyecek. Ergun Göze gördü ki eski dost artık kara gün'den çıkmış, kara gün dostluklarından bıkmıştır. Üstelik bu kadar kalles bir suikastin içine girmiştir, hançerini içerden mukaddesatçılara salmaktadır, tuttu şu açık ikaz yazısını yazdı.

TEKİN ERER SENDE Mİ?

Ergun GÖZE

Bizim değişmez bir kaderimiz var. Birisi çıkar. Bir lâf eder, iki yazı yazar. Hemence onu benimseriz. Yoluna türab oluruz. Onu her iyi şey'e lâyük görürüz. O'nu yükseltmek için omuz veririz, basamak oluruz. O vatandaş da ilk önceleri tam bizim istediğimiz gibi hareket eder. Amma aklının köşesinden geçirmedeği bir mevkie gelince iş değişmiştir. Başı dönmüştür artık. Çıkış noktasını hatırlamak bile istemez. Adeta onun intikamını alırcasına zikzaklar yapmaya başlar. Ve beş altı senedir gördüğümüz drama bir perde ve bir kahraman daha ilâve edilir. İzdırabımıza da bir denk daha.

Bu dram kahramanlarının isimlerini yazsam «Bir kitap olur». Amma bu kitabın son ismini söyleyebilirim : Tekin Erer.

Önce Yeşil Komünizm diye bir yazı yazdı. Şikâyetler tâ bize kadar geldi. Biz işi ortalığa pek yaymadan kendisiyle halledelim dedik. Görüştük. Tavzih edeceğim dedi. Biz de iyi olur dedik. Bu konuda kendi tavzihini beklemek üzere aleyhinde hiç bir şey yazmadığımızı söyledik.

Tekin Erer evvelki gün «Müslümanlık ve Komünizm» isimli bir yazıyla «Yeşil Komünizm» isimli yazısını tavzih etti. Keşki etmeseydi. Zira özrünün kabahatinden büyük olduğu ortaya çıktı.

İşte bu son yazısından bir paragraf :

O yazımızda diyoruz ki :

«Din kisvesine bürünerek, Yüce Allahın ve mübârek Peygamberin ismini ağızdañ düşürmiyerek komünizme hizmet edenler ve komünist propagandası yapanlar, sosyalist kisvesine bürünenlerden çok daha tehlikelidir.»

Yalan mı? Bu cümlenin hangi harfi veya kelimesi gerçek Müslümanları incitecek bir mahiyet taşıyor?

Ben okuyucularıma, yukarıdaki cümlelerimi daima tekrar edeceğim. Bu memlekette ikilik yaratacak, bizi bölecek, Türk vatanının bütünlüğünü sarsacak her türlü davranışa karşı, gücümün yettiği kadar savaşacağım. Müslümanlığımızın, bölücü cereyanlara âlet edilmemesine çalışacağım.»

Tekin Erer şimdiye kadar hep komünistler aleyhinde yazmış ve kariyerini bu antikomünistlik kanalından yapmıştır. Şimdiye kadar savunduğu fikir komünizmin tehlikesi ve bizdeki sosyalistlerin aslında birer komünist olduğu merkezinde idi. O'na göre en tehlikeli ve en yıkıcı propaganda da «sosyalizm» maskesi altında yapılan komünizm propagandası idi.

Hâl böyleyken Tekin Erer çok kısa bir zaman önce yukarıya aldığımız fikirleri keşfetti. En tehlikeli propagandanın din kisvesi altında yapılan komünizm propagandası olduğu «kanısına» erdi.

Aslında bu söz pek yeni değildir. Demokrasi çıkaldan beri devrimbazların ve şimdi de toplumbazların üzerinde durmak istedikleri tek propaganda şeklidir. Onlar da dini ulvî kabul ederler. Ve bu kadar ulvî bir şeyin siyasete karıştırılmasını isterler. Tabii maksat dini her şeyden tecrit etmektir. En son çareleri de irtica uyanıyor ve komünizmden daha tehlikeli olan irticadır lâflarıdır.

Şimdi aynı paralelden Tekin Erer soruyor: «Daha

tehlikelidir yalan mı?» Biz kendisine soğukkanlılıkla cevap verelim.

— Biz sana komünizm propagandası yapan doktor gösterelim. Avukat gösterelim. Profesör gösterelim. Mühendis gösterelim. Atatürkçülük perdesi arkasında komünizm propagandası yapanları ise sen defalarca yazdın. İlericilik, toplumculuk, toplumsal adalet, işçi hakları yaf-tası altında komünizm propagandası yapanları sen bizim kadar bilmelisin.

Şimdi sen bize din kisvesine bürünerek komünizm propagandası yapan bir din adamı, bir müslüman, bir şu bir bu gösterebilir misin?

Bunu göstermeden «yalan mı?» diye sormaya bile hakkın yok.

Zira böyle bir tek isim verecek durumda değilken «yalan mı?» diye sormak kendisine gösterilecek hiç bir doğruyu kabul etmeyeceğinin peşin ilânından başka bir şey değildir.

İslâmın izzeti ve şerefi bu noktayı açıklamamı emrettiği gibi her namuslu kalemin borcu olan «mes'uliyet» duygusu da bunu amirdir.

Yoksa bu umumî ifadeler hiç bir çuvala girmeyen mızraklar halinde önce kendi sahibini yaralar.

Yazıdaki, mantık sefaletine ve Kongo Elçiliği kavasını bile güldürecek «Dış politika» tefsirine hiç dokunmuyorum. Bunları bataklıkta çırpınan bir insanın çamurdan kurtarmaya çalışıp ta kurtaramadığı burnu farzediyorum.

Evet asker üniforması altında komünizm propagandası yapıyor, en tehlikeli komünizm hâki komünizmdir diyebilen insan önce bunu hiç olmazsa bir tek misale filân er, feşmekan binbaşı diye belirtebilmeli. Bunu yapamıyorsa sadece iftiraya ve karalamaya memur edilmiş demektir.

Zira isim vermeden Veznedarlar Cemiyetinde hırsız veznedarlardan bahsetmek ne kadar ahlâkî ise bu da o kadar ahlâkî bir söz.

Halbuki «Ben hatâ ettim» diye bir söz de var ki sahibini küçültmez bilâkis büyütür.

«Büyük Doğu ve Yeni İstiklâl'i tatmin edebildim mi diye yazısını bitiren Tekin Erer'in bu sorusuna onların ne cevap vereceğini bilemeyeceğim.

Amma Tekin Erer şu günlerde bir dış seyahat veya bir komisyon başkanlığıyla mükâfatlandırılırsa asıl tatmin etmek istediklerini tatmin ettiğini anlıyabileceğim. Şimdilik bu kadar.

MANTIK SEFALETİ

Ergun Göze yazısında Tekin Erer'in düşünce seviyesi için mantık sefaleti diyordu. Kongo elçilik kavasını bile güldürür diyordu. Sert bir yazıydı, cilk değil. Şahsiyet değil, fikir acısı ile doluydu. Ashında bu yazıya verilecek bir cevap da yoktu.

Fakat, niyetinin sonuna kadar gitmeyi göze almış bulunan, yahut öyle emir almış bulunan Tekin Erer bu arada kendisine gelen okuyucu mektuplarını neşrederek, fikrini müdafaa etmeye ve işi daha sansasyonel hâle sokmaya çalışıyordu.

27 Aralık yazısı kendisini destekleyen okuyucu mektuplarını ihtiva ediyordu. Buraya bu mektupları da aynen alıyoruz. Bir gün sonra ise Ergun Göze'nin Sen'de mi Tekin Erer başlıklı yazısına direkt cevap olmak üzere «Kendilerini Ele Verenler» başlığı altında bir yazı neşredecektir. Bu yazı da Ergun Göze'ye çok ağır kelimelerle hakaret edecek ve sövecektir.

BİR DAKİKA

Burada bir dakika duralım. Tekin Erer'in yazarı olmakla övündüğü kitaplarının başında «Basında Kavgalar» gelir. Bu kitapta Tekin Erer bir çok meşhur basın kavgasını derlemiştir. Tekin Erer belki ilk def'a böyle kitaplara geçecek bir kavgaya giriyordu, hem de olanca şiddetiyle.

Bu hatırlamadan sonra Tekin Erer'in «Her Renge Giren Komünizm» ismiyle neşrettiği okuyucu mektuplarını verelim. Arkasından da «Kendilerini ele verenler» isimli yazısını.

KENDİLERİNİ ELE VERENLER!

TEKİN ERER

Yeşil komünistler, tıpkı kızıl komünistler gibi bana çatmak suretiyle birbir kendilerini ele vermektedirler. Bunlar tıpkı Çetin Altan'ın arasına Müslümanların hamisi görünerek yeşile büründüğü gibi, Türkiyedeki Müslümanların tek temsilcileriymiş ve bu imtiyaz ilâhî bir kuvvet tarafından kendilerine verilmiş gibi, bana da çamur atmaktan çekinmemişlerdir. Yeşil komünizm olmazmış!... Halbuki yeşile bürünmek isteyen komünistleri teşhir ettiğim için bütün müslümanlar benim yanımda ve safımda yer almahydılar. Gerçek Müslümanların yaptığı gibi bana hak vermeliydiler.

Ben diyorum ki bir Müslüman hiç bir zaman komünist olamaz! Müslümanlık komünizmin en büyük düşmanıdır! Müslümanlıkla komünizm hiç bir zaman bağdaşmaz! Bunu sözlerimin başında, yazılarımin ilk paragrafında ilân ediyorum: Fakat komünistler her renge girerler. Yeşilde, sarıda, mavide olurlar.. Çünkü onlar için gayelerine varmak yolunda herşey, hertürlü, zillet, ahlâksızlık mübahdır. Bunlar yeşile bürünerek sizleri iğfal etmek isterler. Sakın kanmayınız, inanmayınız, dikkatli olunuz!.. Yarın M. Ali Aybar pek âlâ sizlerin hoşunuza gidecek ve sizlerin gönlünü kazanmak istiyecek bir kanun teklifi yapabilir. Aman bunlara inanmayınız, itimat etmeyiniz! Milliyet ve Akşam gibi gazeteler bir tarafdanda dinî

neşriyat yapıyorlar. Bunları samimî bulacak mıyız? Yeşil komünizm hakkında yazdığım iki yazının metinleri ortadadır. Sözlerimin hülâsası budur. Bunun dışında ne bir şey yazmış, ne de bir şey söylemişimdir. Şimdi benim fikrimin karşısında olanlar, kendilerini Müslümanlığın hamisi rolünde görenler diyorlar ki, «hiç bir zaman yeşil komünizm olamaz.»

«Komünistler her kalıba girerler ama, Müslüman kalıbına giremezler. Komünistlere iftira ediyorsun. Zira bir komünist hiç bir zaman yeşile bürünemez.» Hülâsa olarak söyledikleri budur.! Birden bire neden böyle komünistleri himaye ettiklerini, bunların birdenbire gerçeklerin ve tarihî hakikatlerin dışına çıkararak neden komünistlerin müdafaacısı haline geldiklerini okuyucularım elbette takdir edeceklerdir.

«— Tekin Erer şu günlerde bir dış seyahat veya bir komisyon başkanlığıyla mükâfatlandırılırsa asıl tatmin etmek istediklerini tatmin ettiğini anlayabileceğim.»

Bu cümle doğrudan doğruya A.P. hükûmetine müteveccihdir. Çünkü söylediği şeylerle benim mükâfatlandırılmam ancak hükûmetin elindedir. Yâni ben bu yazıyı Demirel Hükûmetini tatmin etmek için yazmışım, yahut onlar bana bu yazıyı yazdırmışlar. Zaten doğduğu yerin adı dahi İslâm Köy bulunan, anası, babası hacı olan Demirel'e «Mason» damgasını vurup yayanlar da bu tip insanlardır. Şunu da ilâve edeyim ki, benim ne komisyon başkanı, ne de dış seyahat yapmak için kimsenin mükâfatlandırmasına ihtiyacım yoktur. Şimdiye kadar kendi iktidarımın kaç seyahat yaptığımı ve daima da yapabileceğimi yakınlarım bilirler. Hayatımda mükâfatlanmak için tek yazı yazmış değilim.

Yeşil komünizm olmayacağını, komünistlerin yeşile bürünemeyeceklerini iddia eden ve birden bire komünistlerin safına geçen bu zavallılara, tarihimizden küçük bir

misal vereceğim. General Ali Fuat Cebesoy'un «Millî Mücadele Hâtıraları» kitabının 464-466 sayfalarından birkaç cümle nakledeceğim. Komünizm yeşil olur muymuş, olmaz mıymış isbat edeceğim. İşte Cebesoy'un yazdıkları:

«— Solcular, Ruslarla bir askerî ittifak yapılama-
yınca Sivas kongresinden beri düşünülen ve bazı yerler-
de hücreleri bile teşekkül etmiş olan «Yeşil Ordu» cemi-
yetini resmen ortaya çıkarmışlardı.»

Başka bir cümle :

«— Yeşil ordu cemiyetinden başka Moskova'daki
Üçüncü Enternasyonale bağlı, Türk millî hareketinin iç-
timaî bir inkılâba çevrilmesi maksadıyla Ruslar tarafın-
dan bir Türk komünist fırkası teşkil edilmişti. Merkezi
Bakû'da olan Türk Komünist Partisi teşkilâtı birbirlerine
karışmıştı. Menşei Rusya'da olan komünist partisiyle Ye-
şil Ordu'nun karıştırılması çok muzır ve tehlikeliydi.»

Görülüyor ki şimdi değil, 1920'de dahi komünistler
yeşile bürünüyorlarmış. Yeşil komünizm o zamanlarda
dahi olabiliyormuş. Yeşil komünizm Millî Mücadelede mev-
cutmuş. Peki 45 sene önce yeşil komünizm varmış da, bu-
gün neden olmasın? Acaba komünistler o zamandan beri
islahî nefis mi ettiler? O zaman komünistler yeşil rengi-
ne girmişler de, acaba bu gün ne olmuş, nasıl bir istihale
geçirmişler ki yeşil rengine girmiyorlarmış. Komünistler
Mısır'da, Irak'da, Suriye'de, Afrika'da yeni kurulan Müs-
lüman ülkelerde yeşile bürünüyorlar da, Türkiye'yi mi
ihmal ettiler?

Yeşil komünizm başlıklı iki yazımla kimseye dokun-
madan, isim neşretmeden, işin derinliğine girmeden, sade-
ce bazı intibalarla bir tehlikeyi işaret ettim. Vatandaş-
ları uyarmak istedim. Böyle yaparken bütün gerçek Müs-
lümanların benimle beraber olduklarından emindim. Ger-
çekten de öyle oldu. Sahteleri hemen karşıma çıktılar.

Bana bir nevî harp ilân ettiler. Komünizm düşmanı olanlar yanında yer aldılar. Böyle bir tehlikeyi işaret ettiğim için teşekkür ettiler. Görüşlerime aynen katıldılar. Çünkü onların bir korkusu ve bir telâşu yoktu.

Benim, en çok takıldıkları cümle şu olmuş :

«— Din kisvesine bürünerek, Yüce Allah'ın ve mübârek Peygamberin ismini ağzından düşürmiyerek komünizme hizmet edenler ve komünist propağandası yapanlar, sosyalist kisvesine bürünenlerden çok daha tehlikelidir.»

Yazılarımın tümü içinden, kasden bu cümlelerin seçilmiş olması ve diğer bütün cümlelerimin bir tarafa atılarak sadece bu cümle üzerinde durulması dahi, onları tezvirat yapmalarında haklı çıkaramaz! Komünizme hizmet etmeyen ve komünist propağandası yapmayan hiç kimse, bu cümleden alınamaz! Çünkü bu cümlede hedef açıklanmış, tasrih edilmiştir. Kendilerinde bir şüphe duymayanlar acaba bu cümlelerin nesinden alınırlar? Faraza «Her gece rakı içip sarhoş olanlar, cemiyet için kumarbazlardan daha tehlikelidirler.» diye bir cümle yazmış olsaydım, her gece rakı içip sarhoş olmyanlar bu cümleme hiddetlenirler miydi?

Babıali'de Sabah Gazetesinden aleyhimdeki fıkrayı kesip gönderen okuyucum soruyor: «Bu arkadaşlar kahve kahve dolaşip sizin aleyhinizde bulunuyor, satılmış ve mason olduğunuzu yayıyorlar. Bütün Müslümanlara komünist dediğinizi ileri sürüyorlar doğru mu?»

Yıllardır kızıl komünistler aleyhinde yazı yazarım. Şimdiye kadar bir kusurumu bulup yazamamışlardır. Fakat onlardan daha tehlikeli olan berikiler, hemen bir iftira yağmuru ile harekete geçmişlerdir. Ben Masonluğun ne olduğunu bugüne kadar fırsat bulup tetkik edemedim. Hayatımda bir mason tanımıyorum. Masonluğun ne olduğunu bilmiyorum. Fakat beni hemen mason yapıver-

mişler. Yılda bir kaç defa bastırdıkları masonluk kitaplarının bundan sonraki tab'larına artık rahatça benim ismini de ilâve edebilirler. Yeşil Komünizm yazımı bu derece tahrif edenlerden her fenahğı bekleyebilirsiniz.

Bunlar Adalet Partili görünüp parti içinde, hıyanet sebekesi kurmak isteyen sahtekârlardır. Sadece hakkımda kaleme aldıkları yazı dahi niyetlerini göstermiş olmağa kâfidir. Zaten şurada Adalet Partisini tutan bir kaç muharrir vardır. Bunları da benden başlamak üzere teker teker halkın gözünden düşürmek istemektedirler. Adalet Partisi iktidarının ilk günlerinden itibaren intişara başlayan bu gazetenin hemen her sayısında bizi içimizden yaralayacak bir neşter darbesi vardır.

Şu sözlere bakınız: «Bizim değişmez bir kaderimiz var. Birisi çıkar bir lâf eder, iki yazı yazar, hemencecik onu benimseriz. Onu yükseltmek için omuz veririz, basamak oluruz?. O vatandaş ilk önce bizim istediğimiz gibi hareket eder. Amma aklının köşesinden geçirmedeği bir mevkiye gelince iş değişmiştir. Bu kitabın son ismini söyleyebilirim. Tekin ERER».

Bu sahtekâra şunu söyleyeceğim. 1954 seçimleri arafesine takaddüm eden günlerdeki bütün İstanbul gazetelerini karıştır. Orada ajansların dahi yayınladığı şekilde kuvvetli Milletvekili adaylarından benim ismini göreceksin. Eğer senin gibi bir münafık çıkıp da rahmetli Menderes'e, «O sizin muarızımızdır, yarın C.H.P.'ye geçer» diye ısrar etmeseydi ben 1954'te mebastum. Rahmetli Menderes ancak Yassıada'da kimin dostu, kimin muarızı olduğunu anlamıştır. İlâve edeyim ki, Babıâli'nin 25 senelik kalemi olarak, ben bir lâf edip iki yazı yazmakla, aklımın kenarından geçirmedeğim bir mevkiye gelmiş değilim. Bu sahtekâr belki de henüz ilkokul veya ortaokulda okurken ben 1946 seçimlerinin yapıldığı 21 Temmuz günü Kırklareli'nde demokratik mücadele yolunda tevkif

edilmiştim. Bana omuz verenler, beni sevenler, beni destekleyenler böyle kendi kendilerine pâyeler veren mevzu-hurlar değil, 1946 yılından beri tanıyanlardır. Bugün vilâyet arşivleri karıştırılırsa, İstanbul'dan beşbin imza tophiyarak, 1946'da Mareşal'ın Milletvekili olmasını isteyen dilekçenin altında Tekin Erer imzasını görürler. Mareşal bu müracaat üzerine adaylığı kabul buyurduğunu ilân etmiştir. Peki Adalet Partisinden Milletvekili olmuştur da, benim boyumca kitaplarımla, binlerce yazımla Adalet Partisinin iktidara gelmesinde hiç mi yararım olmamıştır? Bir tek yazımı ele alarak, tahrif ederek, yalan söyleyerek beni hemen defterden siliyor, işi masonluk iftirasına kadar götürüyorsunuz. Siz bu zihniyetinizle faraza Adalet Partisinin tek sözcüsü ve organı haline gelseniz, gazetenizde yazı yazacak, size inancak muharrir bulabilecek misiniz?

«Yeşil Komünist» fıkramı yazmakla ne kadar haklıyım.

— İktibas edilemez —

SON HAVADİS - 28 Aralık 1965

İFFETSİZLİK

Tekin Erer'in, hem inadından dönmemesi ve hem de Ergun Göze hakkında, yeşil komünist, sahtekâr, münafık gibi kelimeler kullanması işi çığırından çıkarmıştı.

Bu öyle bir nokta idi ki artık geri dönülemezdi. Basında Kavgalar isimli derlemesiyle ün yapan Tekin Erer'le çiçeği burnunda yazar Ergun Göze arasında amansız bir polemik açılmış görünüyordu.

Ergun Göze üç gün sustu. O zamanlar Babiâli'de Sa-

İFFETSİZ...

I

Bize «Yeşil Komünist»

Münafık...

Sahtekâr.. diyen iffetsiz... dinle.

Felâketinin ve ızdırabının ticaretini yaparak devşirdiğin menfaatler senin kâr haneni kabartırken, D.P.'yi pek müşkül duruma düşüren bir târiz vardı: BESLEME BASSIN. Bu tabiri Falih Rıfkı ve benzerleri senin çıkarttığın «Akın» gazetesi vesilesiyle senin için ve senin şerefine (!) kullanmadılar mı? Bu tabiri, bir hainin düşman eline verdiği bir hançer gibi CHP'lilerin eline vererek yaladığın çanakları sana ihsan eden efendilerinin sebebi felâketi olmadın mı? Üstelik bu rezil macera hazineye yarım milyon liraya patlamadı mı? İftiharla bahsettiğin dış seyahatini de bu basar - satmaz, yazar - okunmaz gazete kolposu sayesinde yapmadın mı?

27 Mayısı müteakip bir müddet ortalıktan silindikten sonra ihtilâlin hedefi Bayar köleliğine, ihtilâlin nişancısı Güventürk hayranlığını ekleyip acayip bir politika santoru gibi ortaya çıkan sen değil misin?

Boyumca kitaplarım diye humbluca övündüğün kitaplarımı savcılık takip edince «Ben yazmadım» diye savcı huzurunda imza atmak erkekliğini gösterdiğini ne çabuk unuttun?

İkinci baskı diye ortaya attığın kitabımdan ilk baskıya ağzının suyu akıtarak aldığım hangi pasajları çıkarttığını da kimse farketmedi mi sanıyorsun?

Aklınca bizi haptetmek için Ali Fuat Cebesoy Paşanın hâtıralarının 464 - 466. sayfalarından nakiller yaparken bile hiçbir kalpazanın tenezzül edemeyeceği şekilde

kelime çıkararak mâna hırsızlığı yaptığını kimse farketmiyecek, «Menşei Rusya'da olan komünist partisiyle yeşil ordunun karıştırılması çok muzır ve tehlikeliydi» diye yazdığım cümlemin aslının «Menşei Rusya'da olan komünist partisiyle memleket dahilindeki yeşil ordunun karıştırılması çok muzır ve tehlikeliydi» olduğunu kimse bilmeyecek mi sandın? İşte muhterem Cebesoy, işte kitabı, işte fikir karmanyolacısı sen. Yeşil ordu kanalından yeşil komünist diye memleketin namuslu evlâtlarını kirletmeye kalkarken dışarıyla alakası olmayan bir komünizm olacağını sen dahil hiç bir avanak kabul etmiyeceği için «Memleket dahilindeki» ibaresini çizip utanmadan ırzına geçtiğin fikri Ali Fuat Paşa'da ibka ederek zikrediyorsun. Bunu belirteyim ki hak ve hakikatten utanmayan sen belki Paşa'dan utanırsın. Paşalar ödleği seni...

Kalkıp «Din kisvesine bürünerek komünizm propagandası» yapanlardan bahsediyorsun. İtiraza uğrayınca da ben bütün müslümanlara komünist demedim ki diye özür beyan ediyorsun.. Senin bütün müslümanlara değil bir tek müslümana komünist demek haddin mi? Önce hiç bir müslüman bu herzenin hesabını senin üzerinde bırakmaz. Sonra sen müslümanların reyleriyle seçildikten sonra yumurtladığın bu yumurtayla «Tutanağımı» mânen iptal etmiş olursun. Tabii bu böyle olunca ben sizin fikrinizden ayrıldım, alın emanetinizi demek haysiyeti sende zerrece bulunmayacağı için işte böyle yalpahyorsun.

Ve sen nimeti necasete bulamaktan daha sefil bir ruh bozukluğu atmosferinde islâmın mübarek kisvesini telvis ve o yoldan mücerret ve ulvî ruhunu hançerlemek istiyorsun. Amma bu yolu denemek isteyenlerin âkubetini göz önüne almıyorsun.

Ahmet Emin Yalman'ı unutma. Üstelik sende o kültür ve vasıflar da yok. Bu yolda ısrarın senin intiharın olacaktır. Tıpkı kendi kendini zehirleyen akrep gibi.

Ergun GÖZE

SABAH - 2 Ocak 1966

İFFETSİZİZ...

II

Bir mikrop aşında pek ehemmiyetsiz olabilir: Nezle mikrobu gibi. Amma bu nezle mikrobu beyne musallat olursa iş değişir. Sende şimdi çok nazik bir noktaya musallat olmak suretiyle menfi kudretini arttırmaya çalışan bir mikropsun. Halkla Hükûmetin arasını açmaya ve o araya yerleşmeye çalışıyorsun. Bunu yaparken de bir temiz vicdanın kabul edemeyeceği bir yolu seçiyorsun. İslâmî bütünlüğü parçalamak ve şaibelelendirmek.

İslâmî şaibelelendirmek! Bunun tecrübelerini gördük. Seni de görürüz. Hepsî «önce İslâmîyet şöyle mukaddes böyle mübarektir» diye başlıyor fakat «amma» diye bitiriyorlardı. Falihler, Cahitler, M. Nermiler; Yalmanlar; Metinler ve hattâ Çetinler İşte bakın bu tiplerin en keskini Falih bile artık böyle konuşmazken. Sen... Sen...

Hükûmetle halkın arasını açmak için de önce, Hükûmetle Babiâli'de Sabah'ın arasını açmak dümenine yapışmış bulunuyorsun. Bunun için istifade etmek istediğin fırsat da Gazetemizin, Hükûmetin kuruluş şekline itiraz etmiş bulunmasıdır. Eğer Hükûmet adamları da insanın senin gibi dostu olacağına, olur olmaz her şeye «münasiptir efendim», «keramettir efendim» cevabını alacağına, kendisine gerçekleri zamanında dobra dobra söyleyen

ve içindeki dışında, kara gününde gemiyi terk eden fare gibi ilk firari olmayan, satılmaz ve satın alınmaz dostlara malik olmanın ne büyük bir sigorta olacağını bilmiyorlarsa muvaffak oldun gitti demektir. Ama ne var ki bizim Hükûmetle hiç bir alıp veremeyeceğimiz yok. Biz Adalet Partisinin kazanması için elimizden geleni yaptık. Muvaffak olması için de elimizden geleni yapacağız. Bunu da hiç bir menfaat kastımız olmadan yaptığımızı göre kaybeden biz olmayacağız.

Ve sen zannediyorsun ki siz kazanacaksınız. Partinin tek sözcüsü olacaksınız. Oooh kekâ Amma nasıl olacak bu? Anası, babası hacı, kendi İslâmköylü Liderin Partisinin Gazetesinde Ramazan sayfasının arkasında çıplak kadın resimleri neşrederek mi? Mehmet Turgut'un Mecliste Çetin Altan'ı müşkül duruma düşüren sözlerini Babiâli'de Sabah derhal kalıp değiştirip, sekiz sütun manşet çekerken, siz iki sütuna küçülterek mi? Yoksa CHP - TİP koalisyonunun meyvesi TMTF'nin Kıbrıs maskesi altında Sosyalizmi medih. Onun dış politikada ilk merhalesi olan Nötralizmi tavsiye ve o yoldan Hükûmete hücum mitingini karşı parti sözcüsü gazetelerden daha fazla büyülterek ve benimseyerek mi? Buna mukabil Milliyetçi ve Mukaddesatçı gençliğin en büyük dâvası olan Ayasofya'yı unutmuş gibi durarak mı? Yoksa Memlekette Kızıl Komünist kalmamış her şey halledilmiş ve İslâma Komünizm musallat olabilirmiş gibi «Yeşil Komünist» testeresi ile AP'nin bindiği dalı keserek mi? Soruları daha çok sıralayabiliriz amma bu sana en büyük işkence olur. Zannedersin ki biz senin o çok özendiğin AP. sözcülüğüne harisiz. Müsterih ol. Biz AP'yi AP. Türk Milli Mukaddesatını, Türk Milli haysiyetini tuttuğu müddetçe, ne pahasına olursa olsun tutacağımızı ilân etmiştik. Çıktığımız günden beri yaptığımız da bundan başka bir şey değil. Tabii bilmediğimiz için yapamadığımız dal-

kavukluk faslımı bizde aramamak şartı ile. Tekrar edelim müsterih ol. Gazeten ve sen. Kimin ne organı olursanız olunuz bizi alâkadar etmez. Çünkü biz ölümsüz Türk Milletinin ve onun mukaddesatının, Millî emanetlerinin emrinde ve bunların emrinde olanların peşindeyiz. O kadar ki bu birlik bozulmasın diye Davud Peygambere «Aman kesme o benim çocuğum değil» diyen ana gibi bir çok ciğer yaralarından bile vazgeçmiş bulunuyoruz. Fakat sen CHP'nin bile «Ortanın soluyla» tebdil etmek istediği bir sloganı AP. canibinden ele alarak bir müstakbel koalisyonun fikirsizlik temellerini mi hazırlıyorsun acaba? Kolay gele ahabab...

1954'de «CHP'ye geçebilir» diye seni mebus yapmayan rahmetli Menderes ne kadar haklıymış. Keramet göstermiş âdeta... Bu günü görmüş.

Ergun GÖZE

SABAH - 3 Ocak 1966

İFFETSİZİZ ...

III

Rahmetli Menderes'in arkasından ve ondan habersiz çevirdiğin ayak oyunlarının neticesi hazineyi soktuğun zararın, senin hissene düşeni ödetilmek yoluna gidildi. Amma ne yazık ki, bu bile «Besleme Basın» tabiri lekesini silemedi. Şimdi ise bütün bunlar yetmiyormuş gibi CHP'nin yüzünü güldüren TİP'i ise zevkten dörtköşe eden manevraya giriyorsun. 163'üncü maddenin kahramanı CHP ve dini afyon sayan TİP bile bu senin yaptığın kadarını yapmadılar. Ha görelim Onlar dışardan sen içerden yüzde doksandokuzunu yeşil komünist diye damgaladığın milletin son ümidi, AP'yi bir hale yola koyun bakalım. Tabiidir ki AP'nin başına gelen senin başına gelmeyecektir. Çünkü sen bir partinin hem ikbalini ve hem idbarını menfaatlerine âlet etmeyi becerebilmiş ender bulunur bir tipsin. Yassıada'nın gerçek mustarıplerinden birisinin bana belirttiği gibi sen bir «İzdirap işportacısı» öyle bir hal vukuunda «Maazallah» bu seferde «Yam Yasası ada» hâtıralarını neşreder ve bu defa da senâtor olursun.

Bazı gafil Müslümanların hem Milliyet hem akşam gazetesini okuyup da «Sabah» okumayışından şikâyet eden okuyucunun mektubunu neşrettikten birgün sonra, bize Yeşil Komünist diye hücum ediyorsun. Şu haline bak.

Yine bazı toplumbazların «Hiristiyanların ortaklarından» bahsederek halkın dinî hislerini şaşkırtmak istemelerini «Yeşil Komünizm» diye tarif ediyorsun. Ayol hani bunlar Kızıl Komünistti, ne çabuk Yeşil Komünist oldular. Sende bir renk körlüğü mü meydana geldi, yoksa viedan körlüğü mü?

Üç günden beri sorduğum suallerin hangisine içinde fikir iffeti, düşünce şerefi bulunan bir cevap verebilirsin?. Hiç birine. Bastan sora kadar eşi bulunmaz bir haksızsın. Ama biz Sezaranın h. k.ında Sezara veren insanlarız. Bir nokta var ki O'ndan aynı kuvvete haksızsın diyemiyorum. Anlatayım.

Sizin bir matbaamız vardı. Osmanbey Matbaası: Biraz daha kıpırdarsan açacağımız dosyanın maddelerinden birisi de o ya leyse... Biz de sana kitap bastırırđık. Birgün görüşmek üzere sana gelmiştim. Sıcak bir İstanbul günüydü. İşimizi konuşuyorduk. İçeri posta müvezzii girdi.

— Tekin Erer'i arıyorum, dedi. O zaman atom bombası patlaması kadar beklenmeyen birşey oldu. Sen Tekin Erer yazı yazdığın masa kadar renksiz ve hissiz bir sesle :

— Tekin Erer burada yok, dedin. O kadar şaşırmsıtım ki, müvezziiin :

— Efendim beni ekmeğimden edeceksiniz. Bu tebliğati yapmam lâzım. Tekin Erer bugün bu saatlerde burada olur diye dün siz söylemiştiniz, gibi bir sürü sızlanmasında bile akıl edip ve benim bağı olduğum hak ölçülerin emrinde ayağa kalkıp :

— Tekin Bey sen borçlu olmayabilirsin, borçlu olup ödemeyecek durumda olabilirsin. Daha başka şeyler de olabilir. Amma bu zavallı müvezziiin ekmeğiyle oynamak ve alâmeleinnas yalan söyleyerek iğfal etmek hakkına malik değilsin. Bu son fiil hepsinden feci... Bunu sana

senin arkadaşım sıfatıyla ve seni bir günahattan kurtarmak için söylüyorum diyemedim. Halbuki bunu demek vazifemdi.

İşte o gün o zavallı müvezzii günahını senin omuzlarında bırakışım ve sahtekârlığa rıza göstermenin de sahtekârlık olduğunu unutulmuşum ki, bugün beni senin tarafından münafık sahtekâr diye küfre getirdi. İstiğfar eder o biçare müvezzii vatandaştan özür dilerim. Hattâ senden de...

ERGUN GÖZE

SABAH - 4 Ocak 1966

ÜÇ BOMBA PATLADI

Sanki üç bomba ardı ardına patlamıştı. Bu yazıların akisleri çok çeşitli olmuştu. Bir def'a Tekin Erer'in «nev-zuhur» diye küçümsediği Ergun Göze tepeden inme gelmişti. O kadar ki, Tekin Erer'in bir ara «**bu yazıları o yazmadı, Necip Fazıl'a yazdırdı**» dediği duyuldu.

Fakat, bu polemik gazete sütunlarını ve basın çevrelerini de fazlasıyla aşmıştı. İlk tasvibi milliyetçi gençlik teşekküllerinin lideri mevkiinde M.T.T.B. göstermiş, memnuniyetini izhar etmişti.

İkinci ve en büyük akis AP. parlâmento gurubunda ortaya çıkmıştı. AP'nin milliyetçi kanadı, gençliğin milliyetçi kanadı ve Sabah gazetesi elele vermişti. Mes'ut günlerdi.

Milliyetçi ve muhafazakâr çevreler müsterihtti.

Bir def'a Tekin Erer, jurnalle, sövmekle kimseyi sindiremeyeceğini anlayacaktı. Zira verdiği için çok daha ağırını ve kalitelisini almış sineye çekmişti. Nitekim sonra bir yazısında «böyle bir şeyin 25 senelik yazı hayatında başına gelmediğini» yazacaktır.

Tekin Erer'i yakından tanıyan Ergun Göze ona ait bazı mes'eleleri de dile getirmiş ve müdellel, fikir öfkesi doldu, hareketinde de şahsiyattan çok ideolojik fiyevri bulunan bir cevap vermişti. Gerçi bu ağır bir cevaptı amma Tekin Erer'inki de hafif bir şey değildi. Durup dururken Yeşil Komünizm mes'elesi çıkarmıştı ortaya.

TEKİN ERER MEKTUPÇU

On Ocak tarihli sütunu yine okuyucularına ayıran Tekin Erer güya kendisini destekleyen mektupları neşretmeye devam ediyordu. Amma bir de kurnazlık yaparak bir tane de aleyhteki mektubu neşrederek.

Fıkrasının ismi Pazartesi Mektupları.

Tekin Erer mektupçuluğu pek benimsemişti. Arkasından yine bir yazı döşenmişti. «ASIL TEHLİKE» buyurunuz.

PAZARTESİ MEKTUPLARI

İzmir, Karşıyaka 1830 Sok. No. 6'dan Temel Tosun yazıyor:

«Yeşil Komünizm» tabirini efkârı umumiye önünde istismar etmek suretiyle gocunanlara acımamak elde değil. Acımak lâzım zira, biz Milliyetçi Türk Gençliği, onları teker teker tanımak saadetine erdik. Türk Milleti düşmanını bir kâz tanıdı mı gerisi kolaydır.

Milliyetçi yazarlarımıza kanımızın son damlasını mürekkep yapacağız. Beşikteki çocuğumuzla birlikte yeminimiz var. Şunu iyi bilmelidirler ki, intikam hislerini mil-

li bünyeye yönelterek baş kaldıranlar, çok kısa zamanda hüsrana uğrayacaklardır.

Ne mahalleimde bir kızıl görmek isterim, ne de milli mâbedimde. Biz bunların türlü renge bürünüp, içimizde nasıl yayılmaya çalıştıklarını çok iyi bilmekteyiz. Onlar bir savcı huzurunda yalan söylemek zorunda kalan katiller durumundadır. Bu sebeple üzülmemenizi tavsiye ederim.

★

Bursa'dan, Bursa Yayınevi Sahibi Salih Pala, İrfan Kitabevi sahibi Ayhan Duruer, Muhabir Faruk Sercan şu telgrafi göndermiş bulunuyorlar :

«— İğrenç yazılarınızı yeşil komünist tabirinizle beraber şiddetle protesto ederiz.»

★

Yeniçarşı No. 17, Kâğıthane - İSTANBUL adresinden Mustafa Ünal yazıyor :

«— Yeşil komünizm hakkındaki bütün müslümanları ikaz eden yazınızı tefsir ederek size hücum edenler büyük hatâ işliyorlar. Sizin ne kadar milliyetçi ve vatanperver olduğunuzdan zerre kadar şüphem yoktur. Yaptığınız bunca hizmetleri ne çabuk uruttular. Bütün Son Havadis'te çıkan yazılarınızı koleksiyonumda saklıyorum. Biz daima içimizden vurularak zayıf kalıyoruz. Bunlara mektup yazarak size fena gözle bakmamalarımı rica edeceğim.»

★

Kütahya, Yeni Mahalle, Dübek Sok. No. 40 adresinden Halil Yıldız yazıyor:

«— Bütün Türk Müslümanlarımı komünizme karşı dikkatli olmaları için senelerden beri uyardığınızı bütün Türkiye takdir eder.

Şimdi gelelim yeşil kisvesine bürünen komünistlere: Bizim Türkiyemizde yalnız yeşil değil, siyah komünist, beyaz komünist dahi mevcuttur. Çünkü bunlar 1960 senesinden sonra her kisveye bürünerek Türkiyemizde türemişlerdir. Bunlara dur! diyecek bir kimse de yok gibi geliyor bana. Kütahya vilâyetinin çok ileri derecede dine düşkün halkı vardır. Gelin görün ki, camiden çıkan, halka müslüman görünen bazı öğretmenler vardır ki, okula gidince çocuklara neler söyler, onları nasıl ayırırlar? Türkiye’de yeşil kisvesine bürünmüş komünist yoktur diyenin ben alnını karışlarım. Bunu yazan yazar, herhalde kendisi yeşil komünist olduğu için gocunuyor. Komünist rejimine bağlı olmasa gocunmaz.

Sayın yazar, sizin bu yazılarınızdan ve Müslüman Türk Milletini her zaman uyardığımız için ve Adalet Partisine çok büyük hizmet ettiğinizden dolayı her zaman tebrik eder, daima yazılarınıza devam etmenizi Allah’tan niyaz eylerim. Halk burada sizin fıkralarınızı okuyacağıma diye akşam üzeri Son Havadis bulamıyor.»

Ankara Büyük Sanayi İkinci Cadde, No. 37’de Hasan Gümrükçü yazıyor :

«— Diyorsun ki iki türlü komünizm vardır. Birisi kızıl, diğeri yeşil. Bunlardan yeşil olanları halkın dinî duygularını istismar ederek gayelerine varmak isterler. Doğrudur. Yeşile bürünen komünistler vardır. Ancak diyorsunuz ki, Adalet Partisi iktidarında dine saygı vardır. Herhalde gazeteleri okuyorsunuz. Meselâ Peygamberin izindeyiz diyen bir müslüman öğretmen tevkif ediliyor. Bu dinimize saygı mıdır? Yine bir gazetenin yazdığına göre Türk Dil Kurumu’nun yazdığı sözlükte, Türk’ün dini Kemalizm’dir, yazılmış. Bu mudur dine saygı.»

**Hereke Agâh Ateş Mahallesi, Yalı Caddesi No. 5'de
M. Lütfi Pilis yazıyor :**

«— Düşmanlarımız kendilerine uşaklık edecek, millî duygu yoksunu, soyu sopu belirsiz, birkaç kanı bozuk sefili kendilerine yardımcı yapmak imkânını elde etmişlerdir. Nasılsa aramıza katılmış olan bu soysuzlar, cür'etlerini günden güne artırarak, fikir ve kanaatlerimizde anarşi yaratmak çarelerine baş vurmaktadırlar.

Dil, din ve mefkûre birliğinin sağladığı tesanütün, cemiyeti kudretin evcibâlâsına yükseltebileceğini, dünyaca müsellemler büyük Türk tarihinin şanlı sahifeleri göstermektedir. Bu tesanüdü yeniden yaratmağa mecburuz.»

İstanbul'da, Cihangir'den Niyazi Özyurt yazıyor:

«— 5 Ocak 1966 tarihli Dünya Gazetesinde, Bedîl Faik, fıkrasında Kahire Camiüleşher İslâm Üniversitesinin bir beyanatını aynen nakletmiştir.

Bu din âlimi şöyle diyor :

— İslâmiyet komünizme ve sosyalizme mâni değildir! Bilâkis İslâmiyet bunları emreder!...

Belli ki bu profesör yeşile bürünmüş, bir yeşil komünisttir. Allahsız komünizmi müdafaa eden bir din profesörüne başka isim verilmez. Hâlâ bir memlekette yeşil komünizm olmaz diyenler, bu profesörün beyanatından ibret alsınlar. Türkiye'de ilk defa yeşil komünizm ihtarnı yaptığınız ve milleti ikâz ettiğiniz için sizi candan tebrik ederim. Yeşile bürünmüş komünistler, ilk defa karşılarına dikilen siz olduğunuz için elbette ağır hücumla geçecekler, size türlü iftiralar yağdıracaklardır. Bunlara mukavemet ediniz. Halk durumu anladığı ve bunların foyalari meydana çıktığı zaman müslümanlara yaptığınız büyük hizmet her tarafta takdir görecektir.»

SON HAVADİS - 10 Ocak 1966

ASIL TEHLİKE

Tekin ERER

Komünistler bir memlekette nüfuz etmek için türlü şekillere ve renklere bürünürler. Aslında renkleri kızıl olduğu halde bunu hiçbir zaman göstermek ve belli etmek istemezler. Batı memleketlerinde ve aydın çevrelerde sosyalist kisvesine girerler. Doğu memleketlerinde, iptidai yerlerde, din maskesi altında faaliyet gösterirler. Irakta bir Komünist - Kürt devleti kurmak isteyen Barzanî, orucunu tutan, namazını kılan bir müslüman görünür. Aslında Moskova'da yetiştirilmiştir. Suudî Arabistan hariç, bütün Müslüman Arap memleketlerinde ya açık, yahut gizli komünist partileri ve teşekkülleri mevcuttur. Ruslar din maskesi takarak halkın arasına giren, yâni yeşile bürünen ajanlarından çok daha fazla istifade edebilmektedirler. Doğu Anadolu'da iyi Kur'an okuyan, Arapça ve Türkçe bilen Rus casusları yakalanmıştır. Bunlar halktan yana görünüp, sahte namaz ve niyazda buldukları için, halk tarafından kolay teşhis edilememekte, böylece zehirlerini din yoluyla akıtmaktadırlar.

Sayın General Faruk Güventürk'ün «Komünizm ve Maskefer» kitabında misalleri ile açıkladığı gibi, yeşile bürünen komünistler, yâni bu din simsarları, ilk hedef olarak millî birliği parçalamak arzusundadırlar. Halkın sevdiği ve gönül bağladığı insanları türlü yalanlar, tezvirler ve iftiralar içinde bırakarak cemiyette inanılacak

kimse bulunmadığını telkine çalışırlar. Sosyalist kisvesi-
ne bürünmüş komünistler Atatürk'ü en büyük insan ola-
rak gösterirken, aynı hedef üzerinden ilerleyen ve aynı
merkezden beslenen yeşile bürünmüş komünistler, onu
düşman sayarlar. İkisinin gayesi de memleketi içinden
yıkarak, vatani parçalamak ve Moskova'daki efendilerine
hoş görünmektir.

Yeşile bürünmüş komünistleri, hedef ve gayeleri ile
açıkladığım için bana düşman kesilmişlerdir. Bunlara gö-
re komünistler namuslu insanlardır. Belki sosyalist mas-
kesine girerler ama din maskesine hiçbir zaman giremez-
ler! Bir komünist asla dinî kisveye bürünerek propagan-
da yapmaz, faaliyette bulunmaz! Ben «Yeşil Komünizm»
ithamlarım ve yazılarım dolayısı ile komünistlere iftira
etmekteyim (!)

Yeşile bürünmüş komünistler, kendilerine verilen ya-
zıfe icabı olarak, kızıl komünizmle mücadele ediyormuş
gibi görünürler. Aslında ellerine bir fırsat geçtiği anda,
komünizm aleyhtarı neşriyat yapanları türlü yalan ve if-
tiralarla halk nazarında küçük düşürmek isterler. Son
zamanlarda yeşil komünistlerin bana karşı hücumu geç-
melerinin tek sebebi budur. General Faruk Güventürk'ü
bir komünist düşmanı olduğu için sevmezler. Onlar için
gerçek komünist düşmanlarından daha tehlikeli kimse
yoktur!

Yeşil komünistler vaktiyle bana yapılan, fakat tah-
kikat ve soruşturma sonunda zerre kadar aslı olmıyan,
bu suretle de Yassıada'ya götürülemiyen iftiraları şimdi
Altay Egesel'den bin defa daha şiddetle karşıma çıkar-
maktadırlar.

Yeşil komünistler savcılıklarda ifade verirken kitap-
larım ve yazılarım için «Ben yazmadım» diye imzama in-
kâr ettiğimi söylüyorlar. Tekin Erer bir kitap yazacak
yahut bir fıkra kaleme alacak, sonrada ben yazmadım di-

yecek? Bunu okuyunca basın savcıları kimbilir ne kadar gülmüşlerdir.

Yeşil komünistlerde namus ve hayânın zerresi bulunmadığı için, her türlü küfrü, hakareti, sövmeyi, rahat rahat, en küçük utanma hissine kapılmadan yapabilmektedirler. Müslüman görünen bu yeşil komünistler için iftira etmek, yalan söylemek, peynir ekmek yemek kadar kolaydır.

Bilirsiniz gerçek bir müslüman ve milliyetçi bir kimse hiçbir zaman yalan söylemez ve kimseye iftirada bulunmaz. Çünkü müslümanlık iftirayı en büyük günah olarak kabul eden bir dindir. Halbuki müslüman dinine hizmet ettiğini inandırmak isteyen, sayfalarına kadın resimleri dahi basmayan, güya islâmı müdafaa eder tarzda neşriyat yapan gazeteler, kızıl komünistlerle paralel olarak en adî, en alçakça, en haysiyetsiz şekilde şahıslara iftiralarda bulunmaktadırlar. Bunlar yeşil komünist değil de nedirler? Bir müslüman geçinen gazetenin bana yaptığı şenî iftiraları bu mübârek Ramazan günlerinde hiçbir müslümanın yapmasına imkân yoktur. Bir müslüman, yahut bir müslüman gazetesi, şerefli bir muharrire, Adalet Partili bir milletvekiline; «Sen yeşil komünistten, yeşil elbise giyen subayları kastediyorsun» diye A.P. içinde ikinci bir Nuri Beşer hâdisesi yaratmak ve böylece A.P.'nin Meclisteki durumunu sarstmak kasdiyle iftira edebilir mi? Bunu ancak yeşil komünistler yapar. Bir müslüman gazetesi bir A.P. milletvekiline ve şerefli bir yazara «Sen hazineyi yarım milyon lira zarara soktun.» diye aslı astarı bulunmayan tamamıyla hayal mahsulü bir iftirada bulunur mu? Bir müslüman gazetesi 27 Mayıs 1960'ın hemen ertesi gününden itibaren kitap ve makale yazan, İstanbul'dan Kadıköye dahi geçmeyen bir muharrire, sen 27 Mayıstan sonra ortalıktan kayboldun diye iftira savurur mu.?

Aziz okuyucularım, millet ümitsiz, her taraftan kendisine «Kuyruk, gerici, yobaz» diye hitap ediliyor. D.P.'ye oy veren vatandaşların rey haklarının, iptal olunması isteniyor, D.P.'lilere vatandaş muamelesi dahi yapılmıyor, bu esnada bir muharrir kurşuna dizilmeyi, hapse atılmayı, her türlü zulme uğramayı göze alarak, «On Yılın Mücadelesi», «Türkiye'de Parti Kavgarları» gibi eserler vererek, milyonlarca halka cesaret ümit ve kuvvet veriyor. Kitapları bir din kitabı gibi defalarca okunuyor, elden ele dolaşiyor.

Bu muharrir, değişen siyasî şartlar dolayısı ile kurşuna dizilmiyor ama hakkında sayısız dâva açılıyor. Şimdi hiçbir müslüman veya müslüman gazetesi böyle bir muharrire, «Sen ızdırap işportacılığı yaptın» diye iftira ve hakarete bulunabilir mi? Bir müslümanın vicdanı buna razı olabilir mi? İşin en hazini bunların, bu yeşil komünistlerin AP.'li görümleridir. Bunlar AP. içinde mutlaka hiyanet şebekeleridir. A.P.'liler kızıl komünistlerden ziyade bu yeşil komünistlerden sakınmalıdırlar. Bunlar bizden görünüp en adî, en iğrenç iftiralarla bizi kalbimizden vurmak, böylece milletin tek ümidi Adalet Partisini içinden yıkmak suretiyle memlekete komünizmi getirecek zemini hazırlamak niyetindedirler. Büyük çapta bir devlet adamı olduğunu anlar anlamaz, Demirel'e «Mason ve dinsiz» damgasını vuran ilk defa bu yeşil Komünistlerdir. Bunlarda fikir olmadığı için, ancak yalan söyleyerek, iftira ederek, gerçek müslüman ve milliyetçi yazarları yıpratmak isterler. Memleket için bu yeşil komünistlerden daha tehlikeli ve daha muzır insanlar, ancak kendileri gibi olan kızıl komünistlerdir. Bu ihanet şebekelerini kurutmak yine vatandaşlara düşmektedir. Bunları iyice tanıyarak, yeşil komünistleri iyice tefrik ederek bunlardan sakınmak gerektiğini bilmek lâzımdır.

«Yeşil Komünizm» hakkında bir yazı yazdığım za-

man Mecliste fıkra yazarı arkadaşım Orhan Seyfi Orhon'a bundan bahsettim. Bana: «Sakın ha... Onlara dokunma, sana öyle iftiralar, ögöle yalanlar, ögöle hakaretler yağdırırlar ki altından kalkamazsın. Bunların şirretliği ile kimse başa çıkamaz. Başına iş açma...» demişti. Sayın Orhan Seyfiye: «25 yıldır Babiâli'deyim. Bu kadar sert yazılar yazarım. Şimdiye kadar kimsê aleyhimde yazacak bir kusurumu bulamadı. Bu yeşil komünistler Bismillâh diyerek bana ne iftiralar atarlar.» diye cevap verdim. Değer hocam: «Merak etme onlar öyle şeyler uydururlar ki aklın durur!» mukabelesinde bulunmuştu. Gerçekten «Yeşil Komünizm» yazımdan sonra öylesine iftiralara ve hakaretlere uğradım ki, aklım durdu. Hocamın söylediği gibi, bunlara mukabele edemezsin, çünkü insan olan bunların seviyesine inemez! Mahkemeye versen aradıkları zaten böyle bir şey.. O halde bu şirretlerden uzak duracaksın.. Ama biz, memlekete ister soldan, ister sağdan gelsin, bir komünist tehlikesini hissedince, bütün bu iffetsiz ve haysiyetsiz sataşmalara da göğüs gereceğiz! İşin en hazin, en üzüntülü ve en garip tarafı bize hakaret edenlerin, iftira çamuru atanların sırtını, aynı ilden mebus olduğumuz Dr. Sadettin Bilgiç'in okşamasıdır.

Yeşil komünizm, memleket için, Adalet Partisi için en büyük tehlikedir. Dikkatli olalım!

SON HAVADİS - 12 Ocak 1966

GENÇLİĞİN ŞAHLANIŞI

İffetsiz yazısının akabinde gençlik ayaklanmıştı. On öğrenci teşekkülü birleşerek «Müslümanlara Yeşil Komünist diyen ezilecek» başlığı altında bir bildiri neşretmiş, gençler Sabah gazetesine gelip Ergun Gözeye buket verdikten on dakika sonra aynı binada Son Havadis gazetesi sahibini yakalamış ve haklı suallerle sıkıştırmıştı. Şimdi bu bildiri okuyalım.

13 Ocak 1966 Perşembe - Sabah'tan

ON ÖĞRENCİ TEŞEKKÜLÜ
DÜN BİR BİLDİRİ YAYINLADI

**«MÜSLÜMANLARA YEŞİL KOMÜNİST
DİYEN EZİLECEK».**

Birkaç haftadan beri fıkralarında «Yeşil Komünist-ler» yaftası ile milliyetçi, mâneviyatçı yazarlara ve din adamlarına hücum eden Son Havadis gazetesinin bir yazarını, gençlik, dün şiddetle protesto etmiştir. Kimya Fak. Tlb. D., Hukuk Fak. Tlb. D., Orman Fak. Tlb. D., Diş Hek. Talebe Derneği, Yüksek İis. Enst. Tlb. D., Edeb. Fak. Tlb. D., Huk. Fak. Tlb. Cemiyeti, Ankara İlahiyat Fak. Tlb. D., Türkiye Komünizmle Mücadele D., Üniversite subesi dün müsterek bir bildiri yayınlıyarak gazetenin neşriyatını «Millî varlığımıza kastedici» bulduklarını ifade etmişlerdir. Bildiri'de bu kabil neş. devam ederse : «İmanlı yumruklarımız onların kuş beyinlerinde balyoz gibi patlayacaktır» denilmektedir.

Gençliğin Bildirisi aynen şöyledir :

Son günlerde ısrarlı ve inatçı bir şekilde «Yeşil Komünizm» sloganı altında her müslümanı töhmet altında bırakan, milletimizin mukaddesatına hançer gibi saplanan kalemiyle millî nefreti üzerinde toplamaya başlayan Tekin Erer'i büyük Milletimizin huzurunda Türk Yüksek Öğrenim Gençliği olarak teşhir etmeyi vatanî bir vazife addederiz:

1 — «Komünistler Doğu memleketlerinde iptidai yerlerde din maskesi altında faaliyet gösterirler.»

Müşahhas bir hâdiseye dayanmayan bu cümle memleketlerin yuvarlanmış olduğu ahlâk buhranında ve îman yoksunluğundan kurtarmak için bütün fedakârlıkları göze alarak gayret sarfeden kahramanlara komünist damgası vurmaktadır.

2 — «Doğu Anadolu'da iyi Kur'an okuyan, Arapça ve Türkçe bilen Rus casusları yakalanmıştır.»

Hiç bir delile dayanmadan varmış olduğu bu hükümle milletimizi kör taassuptan kurtarmaya çalışan Doğu Anadolu'da görevli din adamlarımızı millet nazarında şüpheli duruma sokmaktadır. Keza yazarın bahse konu olan iddiasının hangi îmansız devrin tertibi olduğu milletçe çok iyi bilinmektedir.

3 — «Sayfalarına kadın resimleri dahi basmayan» demekle de bütün ilim, fikir ve sanat organı olan ağır başlı basınıımızı «Yeşil Komünistlik» gibi çirkin ve mânasız bir töhmet altında bırakmaktadır.

4 — «Kitapların bir din kitabı gibi defalarca okunuyor, elden ele dolaşüyor» diyerek siyasî dedikoduları aşmayan kitaplarını mukaddes kitaplarla aynı seviyede tutmakla, dîni ne seviyede anladığı açıktır.

5 — «Bir memlekete ister sağdan, ister soldan gelsin bir komünist tehlikesi hissedince» cümlesiyle de her zaman komünizme karşı uyanık ve dikkatli olan milletimizin hedefini şaşırtmaktadır. Zira komünizm dünyanın hiç bir yerinde sağdan gelmemiştir.

Aziz Milletimiz!

Mahut yazarın bir makalesinin muayyen kısımlarının analizinden vardığımız sonuçların ne kadar korkunç olduğu ortadadır. Uzun zamandanberi kaypak düşüncelerinin ardında gizlediği fikirleri, millî varlığımız için ne derece zehirli olduğunu Türk gençliği olarak üzüntüyle tesbit ve

teşhir etmiş bulunuyoruz. Hiçbir yoruma yer vermeyecek kadar açık ve seçik olan son yazısında yazar, millî bütünlüğümüze saldırırken demogoji ve mugalâtanın hazin bir örneğini vermiş ve ipe sapa gelmeyen düşüncelerine bir generalin şerefli apoletlerini dayanak göstermiştir.

Masum oylarınızla gerçek maksadını gizleyerek Meclise kadar girmeye muvaffak olan bu şahsın düşünce ve aksiyon dünyası öteden beri Türk gençliği tarafından merak edilmekte idi. Böylece, tereddütler giderilmiş ve kararlık amaçlar gün ışığına çıkmıştır.

Türk gençliği olarak Tekin Erer ve benzerlerinin bütün kötü niyetlerinin farkında olduğumuzu kamu oyuna açıklar, millî bütünlüğümüzü devam ettirmek yolunda îmanlı yumruklarımızın kuş beyinlerinde bir balyoz gibi pathyacağını ihtar ederiz.»

Diğer yandan, Gençlik Teşekkülü Temsilcisi yirmibeş genç dün, Son Havadis gazetesini ziyaret ederek teessüf ve teessürlerini bildirmişler ve bunun gibi neşriyatın devam etmesi halinde meydana gelecek hâdiselerden mes'uliyetin Son Havadis gazetesine ait olacağını belirtmişlerdir.

Daha sonra gazetemizi de ziyaret eden gençler kırımızı - beyaz karanfillerden müteşekkil bir buket getirmişlerdir. Gençlik Temsilcileri Umumî Neşriyat Müdürümüz Ergun Göze'ye «Eğer sizler yeşil komünistseniz, bizler de yeşil komünistiz. Müslümanlara iftira edenlere hadleri bildirilecektir» demişlerdir.

A.P. KARIŞIYOR

Aynı gün AP. gurubu da birbirine girmişti. AP.'nin faziletli milletvekillerinden Ahmet Mustafaoğlu (Erzu-

Babıâli'de Sabah ile Son Havadis gazeteleri arasındaki mücadeleye Haftalık Yeni İstiklâl gazetesi ile Büyük Doğu mecmuası da katıldılar şimdi bunlardan bir kısım yazıyı aşağıya alıyoruz :

YEŞİL KOMÜNİZM NE DEMEKTİR?

Çoğunluğunu milliyetçi ve mukaddesatçıların teşkil ettiği Adalet Partili seçmenlerin reyleriyle mebus seçilen gazeteci Tekin Erer, 28 Kasım 1965 Son Havadis'te «Yeşil Komünizm» başlığı altında bir fıkra neşretti. Ahmet Emin Yalman'ın metod ve üslûbunu andıran bu fıkrasında, politikacı yazar: «Komünizmin iki rengi vardır. Biri kırmızı, diğeri yeşil» cümlesiyle söze başlamakta ve okuyucularını hayretten hayrete düşüren iddia ve kanaatler serdetmektedir.

Erer'e göre «... komünizm bir memlekette yuvasını kurmak için halkın din duygularını pek alâ istismar edebilir ve bundan faydalanabilir. O zaman kırmızı komünizmin adı yeşil komünizm olur...» muş. Binaenaleyh milletini bu yeşil tehlikeden korumak için tedbir almalıymış.

«Edebilir... faydalanabilir...» gibi lâstikli ve gayri vâzih kelimelerle dini ve dindarları töhmet altında bırakmak bu ülkede yeni olan işlerden değildir. Yarım asırdan beri Müslüman - Türk Milletini sindirmek ve siyasi haklarını gasbetmek isteyenler hep böyle lâstikli ifadeler kullanmışlardır. Sayın Erer'in yegâne yeniliği galiba «Yeşil Komünizm..» tabirini kullanmış olmasında. Ger-

çi reformcu Osman Nuri Çerman çıkardığı paçavrada islâmcılara «Allahlı Komünistler.» ismini takmak suretiyle, daha önce buna benzer bir tabir kullanmıştı. Bir iki yıl önce de koskoca bir devlet sorumlusu: «Bir kızıl tehlike, bir de yeşil tehlike var.

Bunların en zararlısı güneyden gelen yeşil tehlikedir..» demek suretiyle bu «Yeşilli..» demegoji edebiyatına renklilik vermişlerdi. Fıkralarında, askerlik dışı ideolojik çalışmalarıyla ün kazanmış General Güventürk'ün hayli meddahlığını yapan Bay Erer, son buluşu olan «Yeşil Komünizm» ıstılahı ile kendisini Çermanların, Yalmanların, B. K. Çağların safına sokmuş oldu.

Bakın neler diyor Erer :

«Din kisvesine bürünerek Yüce Allahın ve Mübârek Peygamberin ismini ağızından düşürmiyerek komünizme hizmet edenler ve komünist propağandası yapanlar, sosyalist kisvesine bürünenlerden çok daha tehlikelidir. Memleketimizde maalesef komünistler yeşile bürünerek de çalışmağa başlamışlardır..»

Peki kimmiş bu mevhum yeşil komünistler? Bay Erer bu sualin cevabını fıkrasının diğer paragraflarında veriyor :

— «Yeşil komünizm, millet bütünlüğünü bölmek, vatandaşları dinli, dinsiz diye gruplara ayırmak...»

— «Bilhassa Doğu'da sun'î bir Kürt devleti kurmak için sinsi gayretler gösterenler bu yeşil komünistlerdir.»

— Vatandaşların din duygularına azamî saygıyı gösteren, lâikliğin asla dinsizlik olmadığını bütün davranışları ile belirten bir Adalet Partisi iktidarında hâlâ (Din elden gidiyor, dine saygı gösterilmiyor!) diyenler varsa bunlar da yeşil komünistlerden başkaları değildir..»

Şu lâflara bakınız! İslâmiyet elbette insanları ikiye ayırır: İnananlar ve inanmıyanlar. Biz de müslüman olarak dinimizin bu tefrikini kabul ederiz.

Mü'minleri kâfirlerden ayrı tuttuğumuz için yeşil komünist mi sayılacağız?

Hele şu doğuda Kürt Devletini yeşillere bağlamak hevesi yok mu, ömür doğrusu... Kürt devleti kurmak isteyenlerin şu iki guruba ayrıldığını kafası çalışan herkes bilir :

— Moskova'ya bağlı kızıl Kürtler.

— Komünist olmayan beyaz Kürt nasyonalistleri.

İslâmiyet hem komünistlerin, hem de ayırıcı nasyonalizmin karşısındadır. Bugün Doğu'yu Türkiye'nin bütünlüğüne bağlayan en kuvvetli bağ «Yeşil Kuvvet» yani İslâmiyettir. Akıllı bir hükûmetin yapacağı ilk iş Türk toprakları üzerinde İslâmi uhuvvet ve ittifak bağlarını sağlamaktır. Doğulu kardeşlerimizi darıltanlar, vaktiyle onlara kızıl derili muamelesi yapanlar, Zeylân vadisinde onbinlercesini makinahâli tüfek ateşiyle kadın - çocuk - çocuk demeden biçtirenlerdir.

«Din elden gidiyor, dine saygı gösterilmiyor.» diyenleri de yeşil komünistlikle suçluyor Erer.. Din elden gitmiyor, gitmiş bile... Elbette elbette din hürriyetimizi isteyeceğiz. Elbette Ayasofya'yı isteyeceğiz. Ayasofya bizim isteklerimizin binde biri bile değildir. Çok şeyler istiyoruz ve isteyeceğiz. Amerikada. İsviçrede, İngilterede, Batı Almanya'da olduğu kadar din ve vicdan hürriyeti için mücadele edeceğiz. Bizim bu hürriyet mücadelemizi engellemek isteyenler ancak kızıkların ekmeğine yağ sürenlerdir. Din hürriyeti Erer'in anladığı gibi camilerin onarımı, ihtiyaca göre yeni camilerin yapılması işi veya din hizmetlilerinin maaşlarının artırılması veya suya sabuna dokunmaz mostrahk bir din serbestisi.. değildir.

Din hürriyeti, dinî cemiyet kurmak, dinî mektep ve üniversiteler açmak, en geniş çapta din propağandası yapmak, inandığı inançlara uygun bir hayat sürebilmek, dinî kanaatlarından dolayı tevkif edilmemek, hapishaneler-

de çürütülmemek, dinsizlerin dindarlara yaptığı mücadeleye mukabil onlarla eşit şartlarla mücadele edebilmek, dinî radyo kurmak, dinî faaliyeti sınırlayan kanunlardan kurtulmak, dinî başkanları serbestçe seçebilmek serbestisidir. Cami onarımı, şadırvan mushukları veya yeni hahırlarla birkaç Kur'an kursu ile bu işler bitmez.

Bay Erer fikrasını şu beylik parağrafla bitiriyor :

«.. Parolamız (Türk, öğün, güven, çalıştır!) Büyük mazimizle, geçmiş tarihimize öğüneceğiz, damarlarımızdaki asil kana ve kendi kudretimize güveneceğiz!

«Yeşil Komünizm!» başlıklı fıkrada tenkid edilecek daha çok yerler var. Biz burada kesiyor ve yeşilofobi marazına müptelâ olanlara hatırlatıyoruz :

Komünizmin her yerde rengi birdir. O da kıızıdır. Türkiye'de yeşil cepheyi teşkil eden müslümanlar çelik bir kale gibi kızıkların karşısındadır. Böylece malûm ola!

HER RENGE GİREN KOMÜNİZM!

Samsun'un Çarşamba ilçesi, Sungurlu Cad. 31 numaradan Osman Nuri Kurt yazıyor :

«— Şu veya bu mülâhaza ile kimsenin söylemeğe ve yazmağa cesaret edemediği mevzuları ele aldığınız için size çok müteşekkirim. «Yeşil Komünizm» başlıklı yazınızda bu bakımdan vatandaşları ikaz ettiği için çok yerindedir ve teşhisiniz çok kuvvetlidir. Gerçekten hiçbir müslüman komünist olamaz. Fakat komünizm her renge girer ve icabında yeşile de bürünür. Şimdi sizi takviye için buradan birkaç misal vereyim :

1 — Benim burada yakından tanıdığım tütün işçileri arasında beş vakit namazını kılan ve müslümanlığı kimseye vermiyen birçok kimseler T.İ.P.'in ve Mehmet Ali Aybar'ın müdafileri olmuşlardır. Bunlar yeşil komünist değil midir?

2 — Burada bir din adamı (.) «İslâmiyet ve komünizm aynı şeylerdir. Ve İslâmiyette zorlama olursa komünistlikten kötüdür.» diye konuşmaktadır. Bu zat yeşil komünist sayılmaz mı?

3 — Yine burada herkesin tanıdığı bir müftü ve birkaç din adamı, bugün yurdumuzu saran kızillara karşı lâkayit, korkak, mücadelesiz durur ve «biz din adamıyız, hangi rejim gelirse biz onlara itaat ederiz» demektedir.

4 — Yine iyi tanıdığım bir saatçı vardır ki câmiden hiç çıkmaz. Aynı zamanda alevî tarikatı liderlerindedir.

Bunu müşteri edinmek için yapar. Onun için komünist de, milliyetçi de birdir.

5 — Her gün cemaatla ön safda namaz kılanlardan bir çoğu ceplerinde solcu gazeteleri taşırlar. Solcu yazarları okurlar. Böylece onlara maddeten yardım etmiş bulunurlar. Milliyetçi gazeteleri ellerine almazlar. Bunlar da sizin tarif ettiğiniz sınıfa dahil değiller midir.?

Çok yerinde teşhisinizle vatandaşlar bunları dikkate almalıdırlar.»

Urfa'dan mektup gönderen M. Sadık Kutluoğlu yazıyor:

«— Yeşil Komünizm başlıklı yazınızı en değerli yazılarımızdan biri olarak kesip sakladım. Çetin Altan 10 Ekim seçimlerine takaddüm eden günlerde «Hristiyan Amerikalılar, hristiyan tüccarlar, memleketi soyuyorlar.» diye sık sık fıkralar yazarak, güya kendisi koyu bir müslümanmış gibi davranarak, halkı kendi emeline hizmet için bölücü neşriyat yapıyordu. O zaman bu aşırı solcuya ne isim vermek lâzım geldiğini düşünmüş ve isim bulamamışım. Şimdi siz buldunuz. Bunlar icabında yeşile de bürünebiliyorlar. Milleti uyardığınız için tebrik ederim.»

Üsküdüardan Necati Öngüday yazıyor:

«— Yeşil Komünizm yazınızı dikkatle üzerinde durulması gereken bir mevzudur. Ben nice beş vakit namaz kılanlar biliyorum ki ceplerinde aşırı solcu gazeteleri taşıyor. Çetin Altan'ı, Nadir Nadi'yi, İlhan Selçuk'u, Refik Erduran'ı okuyorlar.

Son Havadis, Tercüman, Yeni İstanbul, Yeni İstiklâl, Sabah, Büyük Doğu gibi gazeteleri ellerine dahi almıyorlar. Böylece aşırı solcu gazeteleri maddeten destek-

lemiş bulunuyorlar. Bunları komünizme hizmet edenler diye adlandırıyorum. Bu mevzuda aydınlatıcı daha pekçok yazılar yazmanızı rica ediyorum.»

Antalya'dan Niyazi Hepsen yazıyor:

«— Gerçek Müslüman hiçbir zaman komünist olmaz, fakat komünizm her renge girer. Bunlar kendilerini Müslüman da gösterirler, bunlar yeşil komünistlerdir, diye başlayan ve hakikatlere yüzde yüz uyan yazınızı ve sile yaparak **Yeni İstiklâl, Büyük Doğu ve Babâli'de Sabah** gazetelerinde aleyhinizde çıkan yazıları esefle okuduk. Bunların sizin fikirlerinize katılmadıklarına hayret ettik. Acaba bir maksatları mı var? Fakat üzülmeyiniz. Biz sizi sizden iyi tanıyoruz ve biliyoruz! Millî dâvalarımızda bize yaptığımız hizmetleri bugüne kadar hiç kimse yapmamıştır. Ben şahsen artık bu gazeteleri almıyorum. Bu mealde bizi aydınlatıcı yazılarınızı bekliyoruz.»

SON HAVADİS - 27 Aralık 1965

TEKİN ERER

Şu satırları dikkatle okuyunuz :

Din kisvesine bürünerek Yüce Allahın ve Mübârek Peygamberin ismini ağzından düşürmeyerek komünizme hizmet edenler ve komünist propogandası yapanlar, sosyalist kisvesine bürünenlerden çok daha tehlikelidir.

Vatandaşların din duygularına azamî saygıyı gösteren, lâikliğin asla dinsizlik olmadığını bütün davranışlarıyla belirten bir Adalet Partisi iktidarında, hâlâ «din elde gidiyor, dine saygı gösterilmiyor» diyenler varsa, bunlar da yeşil komünistlerden başkaları değildir.

Nasıl kızıl komünistler, sosyalist perdesi altında çalışıyorlarsa ve nasıl bunların yazarları, kitapları, gazeteleri varsa, yeşil komünistlerin de buna paralel fakat çok daha zayıf olarak çalışmalarını gözden kaçırıyor.

Bu satırların çıktığı gazete, bugüne kadar sevgi ve saygı ile baktığımız «Son Havadis»dir, muharriri de dost ve fikirlerimize yakın bildiğimiz Tekin Erer...

Nasıl olur da, komünistlerin Müslümanlık taşlaması gibi şenî bir rolü açığa vurma maskesi altında, gerçek müslümanlara kadar gidebilecek bir ima karanlığıyla, din gayreti gösterenleri de komünistliğe hizmet etmekle vasıflandırıcı ve âdetâ suçlayıcı bir ağız kullanabilir?... Za-

ten yazının «Yeşil Komünizm» başlığını taşıması bile bu gizli niyeti gösterir ve «Komünistlerin sahte yeşil elbiseleri» gibi bir başlık yerine «Yeşil Komünizm» serlevhasını kullanmak, suçu onlara değil de, yeşil rengin arkasındaki mânaya yöneltir.

Tekin Erer'i bu son derece hassas noktanın tavzihi-
ne kadar affetmiyeceğiz ve eğer tavzih etmeyecek olur-
sa hakkında kararımızı vermek ve sesimizi çakartmakta
gecikmiyeceğiz.

BE - DE

(BÜYÜK DOĞU) - 8 12 1965

TEKİN ERER'E BİR CEVAP

MÜSLÜMANLAR ARALARINDA KOMÜNİSTLERİ BARINDIRMAZ!

Komünistler, Müslüman kılığına girerek icra-yı habaset edebilir mi? Yurdumuzda halen, müslümanlık maskesi altında yıkıcı faaliyet gösteren komünistler var mıdır? Son Havadis gazetesi fıkra muharriri bay Tekin Erer, olduğunu iddia ediyor ve bunlara «Yeşil Komünist» diyor. Bu mevzuda kaleme aldığı ilk fıkrasındaki en iri lâf şu :

«— Din kisvesine bürünerek, Yüce Allahın ve Mübârek Peygamberin ismini ağızından düşürmiyerek komünizme hizmet edenler ve komünist propagandası yapanlar, sosyalist kisvesine bürünenlerden çok daha tehlikelidir.»

Tekin Erer'in bu cümlesi ve diğer birçok cümle ve paragrafları müslümanlar tarafından haklı bir infiale karşılanmış ve şiddetli cevaplar yazılmıştır. Erer te'vil maksadıyla birkaç fıkra daha kaleme almışsa da, tenakuzlara düşmüş özrü kabahatinden büyük dedirtecek lâflar etmiş ve bir fikir bataklığına saplanmışdır.

Erer'in bu Yeşil Komünizm safsatasını 10 Ekim seçimlerinden önce ortaya atmış olmasını çok isterdik. Her neyse, geç de olsa, öğrenmiş olduk...

Erer'in birkaç fıkraya sığdırdığı büyük safsataya ciltler dolusu reddiye, dosyalar dolusu itiraznâme kaleme almak mümkündür. Biz bu yazımızda onun sadece yukarıya aldığımız cümlesini cerh edeceğiz.

Erer şunu iyi bilmelidir ki, bir komünistin müslüman kılığına bürünmesi pek o kadar kolay değildir. Komünistler birçok kılık ve kıyafetlere girebilirler. Atatürkçülük taslarlar, TİP'çi, CHP'li görünebilirler. 27 Mayıs devrimini istismar ederler, Üniversiteye, Maarife, Sendikalara, Basına sinebilirler, ama gerçek Müslümanların arasına giremezler.

Senelerdir Türkiyemizde faaliyet gösteren bir sürü komünist vardır. Bunların birçoğu mahkemeye düşmüş ve hüküm giyerek, müseccel olmuştur. İçlerinde gazeteci, öğretmen, profesör vardır. Ama bir tek hacı hoca, imam, müezzin var mıdır? İlâç için bize, komünistlik propagandası yapan bir tek nurcu, tarikatçı, şeriatçı gösterebilir mi? Gösteremez. Çünkü yoktur!..

Bay Erer, komünistin İslâm görünmesi ne kadar zordur bir bilseniz. Yapması gerekli işlerin bazılarını beraberce sayalım :

- Abdest alıp günde beş vakit namaz kılacak.
- İçki, kumar, fuhuş, fâiz, v.s. gibi menhiyattan kaçınacak.
- Ailesini iffetli bir kıyafette tutacak.
- Gücü yetiyorsa hacca gidecek.
- Servetinin 40'da birini her yıl fakirlere zekât olarak dağıtacak.

Acaba hangi komünist bu farızaları — sahte de olsa — yerine getirebilir? Yanlıyorsunuz bay Erer, biz gerçek müslümanlar, böyle bir komünisti hemen teşhis eder, saf harici bırakırız. Biz adamın samimiyetini namaz kılışından, selâm verişinden bile anlarız. Siz gizli komünistleri başka taraflarda arayın. Meselâ mübârek Rama-

zana tesadüf eden yılbaşında, zilzurna içip, rezalet çıkaran sahte ilericiler arasında; Atatürkçü geçindiği halde, onun komünizm aleyhindeki sözünden hiç bahsetmiyen devrimler arasında A.P.'li görüldüğü, sahte bir milliyetçilik perdesine büründüğü halde Ayasofya'nın câmi olması kampanyasını baltalyanlar arasında. Seçimlerde rey avcılığı için dindar gözüktüğü ve büyük servete sahip olduğu halde 1 kuruş zekât vermeyenler arasında...

Sen komünisti kâfirler, mürtedler, münafıklar, fâsiklar, fâcirler, putperestler, ataistler, müşrikler içinde ara. Biz gerçek müslümanlar arasında tek komünist yaşyamaz. Tek misal gösteremezsin. İddiaların hep kuru sığıdır. Ama biz sana alay alay misal verebiliriz. Nikaplı komünistler hep islâmın dışındaki guruplar içinden çıkmıştır. Duman üstünde taze bir örnek mi istiyorsun! Hani vaktiyle kitapları ve makaleleriyle Rus meddahlığı yapan, «Lenin ve Atatürk öldülerse, Stalin ve İnönü başımızdadır...» diyen kart solcuyu düşün. Şimdi azılı bir komünist düşmanı oluverdi. Tabii İslâma olan husumeti berdevam.

Yazılarında «gerçek müslümanlar benden yanalar...» demen de pek gülünç! Müslümanların gerçeği ile gerçek olmayanı mı var ki böyle konuşuyorsun? Aklı başında her müslümanın kimlerden yana olduğu, son haftalarda aldığımız sayısız protesto mektuplarından bellidir.

Şurası apaçık bir gerçektir ki, bu memlekette komünist de, devrimbaz da, mason da, siyonist de hep İslâmiyete düşmandırlar. Gerçi masonlarla komünistlerin arası açıktır. Fakat İslâmiyete düşmanlık noktasında ittifak halindedirler. Masonlar, komünizmle yaptıkları mücadelede İslâmiyetten hiç bahsetmezler. İslâmcı basın organlarının anti komünist neşriyatını kat'iyen desteklemezler.

Onlara göre komünizm kızıl tehlike ise, İslâmiyet de «Yeşil» tehlikedir. Masonların desteklediği anti - komünist yazarlar bu hususa dikkat ederler. İslâmiyetten ya hiç bahsetmezler, ya da şadırvan, mevlid, câmi tamiri, imam maası gibi suya sabuna dokunmayan mevzulardan yukarı çıkmazlar. Onlara göre hür batı dünyasındaki gibi ileri bir din hürriyeti istemek suçtur, cinayettir. Böyleleri komünizmle mücadeleyi bir ticaret haline getirmişlerdir.

Ahmet Emin Yalman ağzıyla konuşan Erer, sözlerini geri alıncaya, maksatlı «Yeşil Komünizm» safsatasından vaz geçinceye kadar hak ve hakikatleri söylemeğe devam edeceğiz. A.P.'sini tutan müslüman kardeşlerimizi hakem tâyin ediyoruz. Biz bozuk fikirlerin her türlü süne düşmanız. Kızılma da, beyazına da...

YENİ İSTİKLÂL - 5/1/1966

TEKİN ERER'E BİR MEKTUP VAR

Tekin Erer,

«Yeşil Komünizm» başlıklı yazısını okurken hem güldük, hem de acıdık size..

Aileniz ve milli eğitiminiz size dininizi öğretmemişse, bugüne kadar kendiniz de lütfen öğrenmek zahmetinde bulunmadınızsa, bu konuda yazacağınız yazılar gerçekten uzak saçmalıklardan başka ne olabilir?

Namaz kılmakla veya ben müslümanım demekle, ister komünist ister kozmopolit, kim olursa olsun müslümanlık kisvesine bürünmüş olamaz. Biran böyle kabul etsek bile eceli gelen... câmi duvarına... misâli acaba fonksiyonu ne olabilir? İslâmiyetin hangi noktası bir tahrif yapmadan komünizme benzetilebilir?

«Haremde Dört Kadın» filminde (küçükken hep Kur'an okuyacağıma biraz da Frenkçe öğrenseydim) diye konuşturulan, zamanın paşası pozuna bürünmüş kozmopolit Türk sineması yöneticilerinin — belki müstesnaları vardır — anladığı mânada anlıyorsanız İslâmiyeti, en az onlar kadar seviyesiz olmanız gerekir. Müslümanlık o bahsettikleri Frenkçeyi öğrenmeye engel midir?

Biz sizin o yazınızı tashih edeceğinizi düşünürken 14/1/1965 tarihli fıkranızla güyâ «Yeşil Komünizm» yazınızın okuyucularınız tarafından benimsendiği ve takdir edildiği yalanını savuruyorsunuz ki, «Son Havadis» okuyucuları adına bu kadar küstahlaşabileceğinizi sanmıyordum, doğrusu...

Müslümanların reyleriyle mebus seçildiniz. Belki de tam müslüman olduğunuzu iddia edeceksiniz. Bir kim-

senin ben müslümanım demesiyle, isminin şu veya bu olmasıyla, müslüman olması gerekmez.

Müslüman Türkiye'de, Müslümanlara, namaz kılmaktan başka hiçbir hak verilmemişse ve bu hakları istemekten ve söylemekten neden gocunuyorsunuz? Müslümanların haklarını istemelerine mâni olmak için çeşitli uyduruklarla art düşünceli masonların ekmeğine yağ sürmeniz gerekirdi.

Müslüman bir memlekette, müslümanlara yapılan bu haksızlıkların demokratik olmadığını, müslümanların bu perişanlığandan yalnız komünist ve art düşüncelerin istifade edeceklerini, bu sebeple en kısa zamanda 163 üncü maddenin kaldırılması için bir parlamento üyesi olarak istemek ve yazmak size düşmez miydi? Sizden bunu beklerdik, ne yazık ki tam aksi oldu. Bu sebeple: Tiksindik yazınızdan, nefret ettik Bay Tekin Erer...

Ali Osman BABÜR

YENİ İSTİKLÂL - 5/Ocak/1966

GURUBA GELELİM

Tekin Erer bu yazılarından bir gün sonra gurupta, bütün partiyi kaybetmişti. Zaten iyi bir muharrir olmadığı gibi iyi bir parlâmenter de değildi. D.P.'nin belki «Z» takımındandı.

Tekin Erer kendisini müdafaa etmek için çıktığı kürsüden Önel Şakar'ın «Bu partiye senin yaptığını İsmet Paşa bile yapmadı» diye bağırması üzerine, iki üç def'a kekeledikten sonra konuşmadan inmek zorunda kalmıştı.

Onun konuşmadığı kürsiye bu sefer vakur adımlarla Sadettin Bilgiç çıkmış ve partiyi tehlikeye düşüren bu meş'um manevrayı hiçe çıkararak ve birliği tesis edici bir konuşma yapmıştı.

Bu haberi Sabah gazetesi şöyle veriyordu :

14 Ocak 1966 Cuma

MANŞET

**TEKİN ERER'İN YEŞİL KOMÜNİZM
İFTİRASI AP. GRUBUNU KARIŞTIRDI
TEKİN ERER, ÖZÜR DİLEMEK ZORUNDA KALDI**

ANKARA (Hususî) — A.P. Ortak Grubunun dünkü toplantısı çok hareketli geçmiş Erzurum Milletvekili Ahmet Mustafaoğlu gündem dışı bir konuşma yapmıştır. Bindiği gibi İstanbul Milletvekili Tekin Erer'in üstüste yazdığı yazılarla «Yeşil Komünizmin» en tehlikeli komünizm şekli olduğu ve islâmî kisveye bürünerek komünizm propagandası yapıldığı ve Babiâli'de Sabah gazete ve yazarlarının yeşil komünist olduğu ve Sadettin Bilgiç'in de bunları desteklediğini savunmuş ve durum AP. Milletvekilleri ve senatörleri arasında çok menfî bir davranış olarak karşılanmıştı. Dün, AP. grubunda ilk sözü Erzurum Milletvekili Ahmet Mustafaoğlu almış ve özetle şöyle demiştir :

«Hükûmet sol karşısında ne gibi bir tedbirler almaktadır? Hükûmet komünizm tehlikesi karşısında gerektiği gibi çalışmamaktadır. Öte yandan, içimizden biri «Yeşil Komünizm» ithamı ile, bir kısım müslümanların, yazarları ve bu arada bilhassa komünizmin karşısında olan A.P.'ni hedef almasını esefle karşılarım. Genel İdare Kurulu ve Grup İdare Heyeti bu konuda tedbir almalıdır».

Mustafaoğlu'nun bu konuşması üzerine hava çok heyecanlanmıştır. Milletvekilleri Tekin Erer'in aleyhinde bağırarak tezahürat yapmışlardır.

Antalya Milletvekili Osman Yüksel Serdengeçti, «Türk emniyet tarihi din kisvesi altında çalışan bir komünist tesbit etmemiştir.» diye bağırması, Manisa Milletvekili Önel Şakar ise «Bu partiyi İsmet Paşa bile komünizmle itham etmedi» diyerek ayağa kalkmıştır.

Gürültü arasında konuşamıyan Tekin Erer kürsüden inmiştir.

Havanın çok gerginleşmesi üzerine Sadettin Bilgiç alkışlar arasında kürsüye gelmiştir.

SADETTİN BİLGİÇ KÜRSÜDE

AP.'nin teşkilât adamı olarak bilinen ve hiç bir mevkie bakmıyarak sadece parti için çalışan kendisini feda eden adam olarak kabul edilen İst. Mil. Dr. S. Bilgiç ağır adımlarla kürsüye çıkarak vakur bir eda ile ve grubun tam tasviblerini kazanan şu konuşmayı yapmıştır :

Tekin Erer bu yazılarında tezata düşmüştür. Dün A.P.'yi itham edenlerin safsatalarını bugün yanısıra mesnet olarak almıştır. Bugün yazısının yanlış anlaşıldığı ifade ediyor. İnşallah bundan sonra yanlış anlaşılmayacak yazılar yazar. Beni ise herkes bilir. Bu bakımdan bu ithamlar beni zerrece üzmüş değildir.

AYNI GÜN

Aynı gün Sabah gazetesinde şu not çıkıyordu. «Tekin Erer özür diliyor». Gerçekten Sabah gazetesi mürettipleri o sayıyı hazırlar ve Tekin Erer'in son yavelelerine daha ağır bir cevap düşünürken, mürettiphanede çalışan milliyetçi bir genç Son Havadis gazetesinin yarın çıkacak nüshasında Tekin Erer'in koymuş olduğu özürün provasını getirdi. Sabah gazetesinde umumî bir hayret

duğdu. Tekin Erer'in bu kadar kuru sıkı bir palavra ola-
cağını kimse tahmin etmemişti. Hele o gün Tekin Erer'in
yaptığı bir iş düşünülürse.' O zaman seksenbin basan
Son Havadis'in yazarı Tekin Erer, onbeş yirmi bin basan
Sabah'ın muharriri Ergun Göze'ye tekzip gönderiyordu.
Hem mahkeme kanalıyla. Elinde cevap vermek imknı ol-
mayan bir okuyucu gibi. İftira eden değil de iftira edilen
kendisiymiş gibi.

Bilhassa bu tekzip gönderme herkesi çok iğrendir-
mişti. Sütunu olan, kalemi olan, fikri olan yazar hiç ken-
di sütunu dururken hasmının sütununa tekzip gönderir
mi? «Basında Kavgalarda» bile böyle bir misal yoktu.

Bu zr dileme ayrıca şunu gösteriyordu. Hücum et!
dediler etti, özür dile! dediler özür diledi. Tekin Erer bir
plkti, asıl onu dolduranlar olmalıydı. Nitekim Tekin
Erer sonradan yine «Yeşil Komünizm» mes'elesini ele al-
mak ister gibi oldu. Fakat bir def'a ciddiyyetini kaybet-
mişti. Son Havadis tamamen iktidarın organı olmuştu.
Aldıran olmadı. Tekin Erer, Yeminalilerin de sadık fedaisi
oldu ve yerini tam buldu.

1969 seçimlerinde İstanbultan çok zor kazandı.

şimdi önce Tekin Erer'in cihan tarihinde görülme-
yen zrn ve sonra Sabah'ın notunu okuyalım.

14 Ocak 1966 Cuma

SOL BAŞ

**YEŞİL KOMÜNİZMİN MUCİDİ
T. ERER ÖZÜR DİLİYOR**

**Son Havadis gazetesinin bugün çıkan sayısındaki
fıkrasında Tekin Erer şöyle özür dilemektedir :**

Yeşil komünizm konusundaki ikaz yazılarım üzerine muhtelif talebe teşekkülleri, tebliğler yayınladılar. Diyorlar ki «Yeşil komünizm olamaz. Komünistler her kitleye girerler, her biçime uyarlar, fakat asla müslüman görünmezler. Dinî kisveye bürünmezler.»

Bunlara hak veriyorum. Doğrudur. Yeşil komünizm yoktur. Hatâdan dönmek fazilettir, derler. Ben de haksızlık ettiğim için, bana çatan A.P. Milletvekillerinden, Talebe Teşekküllerinden, yazarlardan özür dilerim.

14 Ocak 1966 Cuma

BABIÂL'DE SABAH'IN NOTU :

Biz Yeşil Komünizm mes'elesini şu noktalardan çok vahim bir iddia olarak görmüştük :

1 — CHP. ve TİP. daima dini en büyük tehlike olarak görmüşler ve bu fikri sol cereyanlara yol açmak için bir anahtar olarak kullanmışlardır.

2 — Ayrıca bu iddia tamamen milliyetçi ve maneviyatçı kanatların ve muhafazakâr halk tabakalarının desteğiyle iktidara gelen AP. için bindiği dalı kesmekti.

3 — Yukarıdaki sebeplerin hepsinden daha önemli olarak da ölümsüz Türk milletinin ölümsüzlüğünün kaynağı, ebedî imânına ve onun ifade imkânlarına karşı afvı kabul etmez bir hareketti.

Bu izahların ışığı altında, bu özür karşısındaki düşüncelerimizi söyleyelim :

Bizim ne Tekin Erer'le ne de Son Havadisle şahsî bir alıp veremiyeceğimiz vardır. Hattâ bu bakımdan kendimizi, dilenen özrün muhatabı dahi kabul etmemekteyiz. Zira şahsî hiç bir talep ve hak dermeyan etmiyoruz.

Yalnız bize kahrısa özür AP.'nin, AP.'li milletvekillerinin ve milliyetçi yazarların velinimetini olan ölümsüz Türk Milletinden dilenmeliydi. Mukaddesatına hiç çekinilmeksizin sırf bir politik kolpo çevirmek uğruna hakaret edilen ölümsüz Türk Milletinden.

Herkes hatâ edebilir. Hatâsını itiraf etmek cidden fazilettir. Eğer bu özür samimî ise ki, bağlı bulunduğumuz ölçüler dolayısıyla samimî kabul etmek zorundayız. Allahtan da Tekin Erer kulunu affetmesini niyâz ederiz.

Yok yine politik maksatlarla yapılan bir ric'at olduğu ilerde tekevvün edecek hâdiselerle meydana çıkarsa, yine karşılarında ve en küçük bir kıpırdanmada tepelerinde bizi bulacaklardır.

Bu arada ölümsüz Türk Milletine şu müjdeyi vermek isteriz. Bugün öyle mânevîyatçı, ilimci, hakikatçı Türk Gençliği yetişmiştir ki, istikbale güvenle bakabilirsin.

Cenâb-ı Hakka şükürler olsun.

SONSÖZ

Son asrın büyük irfan adamlarından Abdülaziz Bekkine Hazretlerinin bir sözü vardır: «Dünya bir hamam tasıdır, bir cenâbetten bir cenâbetin eline geçer» Tarih bu bakımdan da tekerrürdür. Milliyetçiler Derneği Genel Başkanı Isparta Milletvekili Sait Bilgiçi Demokrat Partiden Salamon Adatonun başında bulunduğu haysiyet divânı atmıştı. Sadettin Bilgiç ve arkadaşlarını da içinde Tekin Erer'in bulunduğu haysiyet divânı AP'den attı.

Eğer Tekin Erer, 'bundan beş sene önce başımı sert kayalara çarpmasa idi, bugün, sağım da solun da karşısındayım» diyen İçişleri Bakanı beş sene önce iktidara gelecekti. Beş sene önce bu iktidar, İlim Yayma Cemiyeti, M.T.T.B. ve Türk Ocağı gibi milletin gözbebeği müesseseleri gece yarısı aramaya kalkacaktı.

Yeşil Komünizm mes'elesinde milliyetçilerin ve mukaddesatçıların, basında, Mecliste ve Gençlik Teşekküllerinde elele vermesi bu plâni beş sene geriye atmıştır.

Demek bu gün mes'ele yine birleşilmekte.
Tek mes'ele bu.

MÜSLÜMANLARA YENİ BİR HİZMET

Büyük itina, emek ve zevk ile
bastırdığımız

KİMYÂ-YI SAÂDET

tercümesini
okuyucularımıza tenzilâtla veriyoruz.

— 0 —

5 ci Asrın Müceddidi, İslâmın Hücceti, Dînin Ziyneti, İmam MUHAMMED GAZÂLÎ Hazretlerinin ŞERİAT - TASAVVUF, zâhiri ve bâtınî ilimleri mevzuunda yazdığı hazinelere değer şâheser.

800 sayfa altın yaldızlı bez cilt içerisinde olan bu eserin fiyatı 40 liradır. Yaynevimizden temin etmek isteyenler 15 lira tenzilâtla (25 liraya) alabilirler.

— 0 —

Yurt dışında bulunan işçi kardeşlerimiz 35 lira peşin gönderdikleri takdirde kitapları gönderilir.

KISAS-I ENBİYÂ

ve

TEVÂRİH-İ HULEFÂ

Yazan :

Ahmed Cevdet Paşa

C. I. 722 sayfa. 35 lira.

C. II. 692 sayfa. 35 lira.

— 0 —

Müessesemizden temin etmek isteyenlere 12,5
lira iskonto ile, 22,5 liradır.

— 0 —

Yurt dışında bulunan işçi kardeşlerimiz beher
cild için 35 lira gönderdikleri takdirde bu hazinele-
re değer esere sahip olabilirler.

BİRGİVÎ VASİYETNAMESİ

16. CI YÜZYILDA YAŞAMIŞ BÜYÜK İSLÂM
ÂLİMİ İMAM-I BİRGİVÎ HAZRETLERİNİN
BU KİTÂBI, HER MÜSLÜMANIN BİLMESİ
GEREKEN İMAN, AHLÂK VE İBÂDET
TEMELLERİNİ EN DOĞRU BİR ŞEKİLDE
İHTİVA ETMEKTEDİR.

BASILYOR

BEDİR YAYINEVİ

Her türlü Dînî, Tarihî, Edebî, Millî eserlerin
satış ve dağıtımını için emrinizdedir.

VİLÂYET KARŞISI No: 7/1 - İSTANBUL

YENİ ÇIKTI
BÜYÜK NAMAZ HOCASI

Salâhiyetli İslâm âlimlerinin fıkıh kitaplarından faydalanılarak en güzel bir şekilde ve her yaştaki insanın kolayca okuyup anlayabileceği bir tarzda hazırlanmış olup kitabın sonuna namaz sûre ve duâları İslâm harfleri ile yazılmıştır. Ayrıca kitabın içinde sûre ve duâlar Lâtin harfleri ile de yazılmış ve mânâları Mevâkib ve Tıbyan tefsirlerinden istifâde edilmek suretiyle tercüme ve izah edilmiştir.

160 sayfa olup, tarihî motiflerle süslüdür.

Fiatı 5 liradır. Yayinevimizden ve bütün kitapçılarından isteyenler iskontolu olarak temin edebilirler.

BEDİR YAYINEVİ
P. K. 1060 - İSTANBUL

BEDİR YAYINEVİNDE BULUNAN
KİTAPLARDAN BAZILARI

- ★ KISAS-I ENBİYA ve TEVÂRİH-İ HULEFÂ
C. : I. 35 Lira
C. : II 35 Lira
- ★ ORDU VE POLİTİKA
Yazan: N. Nazif Tepedelenlioğlu 12,5 Lira
- ★ SULTAN II. ABDÜLHAMİD ve BUGÜNKÜ
MUARIZLARI
Yazan: M. Raif Ogan 3 Lira
- ★ HAYATIMIN ACI VE TATLI GÜNLERİ
Yazan: Şadiye Sultan (Sultan Abdülhamid'in
kızı) 5 Lira
- ★ DELİ PETRO'NUN VASIYETNAMESİ
Yazan: Boris Muraviyef. 2,5 Lira
- ★ İSLÂMİYET VE BATI DÜNYASI.
Yazan: Dr. Zeki Ali 1,5 Lira
- ★ OSMAN GAZİ (Çocuklar için resimli roman) 1 Lira
- ★ YABANCILARA GÖRE ESKİ TÜRKLER 6 Lira

DİNİ ESERLER :

- ★ KİMYÂ-YI SAÂDET
Yazan: İmamı Gazâlî.
Çeviren: A. Faruk Meyan 40 Lira
- ★ HAZRET-İ ALİ
Yazan: Necip Fazıl Kısaktirek 6 Lira
- ★ İSLÂMİYETİN ZAFERİ
Yazan: Abdül'Ehad Davud 3 Lira
- ★ MÜRŞİD-İ MÜTEEHHİLİN (Evlî Müslü-
manlara Rehber).
Yazan: Kutbüddin İzniki. 2,5 Lira

- ★ HİRİSTİYANLIĞA REDDİYE.
Yazan: Abdullah Tercüman 4 Lira
- ★ MUFASSAL İSLÂM AKAİDİ.
Yazan: Fikri Yavuz 1,5 Lira
- ★ RİSÂLE-İ BİRGİVÎ.
Yazan: İmamı Birgivi 2 Lira
- ★ MİŞKÂTÜ'L-ENVÂR = NURLAR FENERİ.
Yazan: İmamı Gazâli 2 Lira
- ★ İSLÂM AHLÂKININ ESASLARI.
Yazan: Babanzâde Ahmed Nâim. 2,5 Lira

EDEBÎ ESERLER :

- ★ YUNUS EMRE.
Yazan: Sezâi Karakoç 2 Lira
- ★ YOKSULLAR PARKI (Okul Piyesi)
Yazan: Oğuz Gözen 2,5 Lira
- ★ TÜRK EDEBİYATINDA DİNÎ VE AHLÂKÎ
ŞİİRLER ANTOLOJİSİ.
Hazırlayan: A. Ö. Hacıtahiroğlu 4 Lira

MÜCADELE ESERLERİ :

- ★ TÜRKİYEDE MİSYONER FAALİYETLERİ.
Yazan: E. Kırşehirlioğlu 4 Lira
- ★ İNKÂR FIRTINASI.
Yazan: Aclan Sayılğan 10 Lira
- ★ HAYVAN ÇİFTLİĞİ :
DOMUZLAR DİKTORYASI.
Yazan: George Orwell. 3 Lira
- ★ NASIL MASON OLDUM.
Yazan: Mahmud Yesâri 125 Krş.

03 SA 8225

ULB Halle
000 160 458

3/1

ERGUN GÖZE

1931'de Sivas'ta doğdu. Babası, Eskiçioğlu İzzet Hoca'nın oğlu Avukat Ahmet Göze'dir. Orta tahsilini Sivas'ta yaptı. Liseyi Çorum'da bitirdi. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezundur. Fıkra yazmaya Bâb-îâlî'de Sabah gazetesinde başladı.

Bir ara Umumî Neşriyat Müdürlüğünü de çok idealist bir kadronun başında yaptığı bu gazeteden metot farkı dolayısı ile ayrıldı. Elinizdeki kitapta ilk kalem kavgasını yayınladığımız bu «kavgacı kalem» hâlen Tercüman gazetesinde fıkra yazarlığı ve serbest avukatlık yapmaktadır. Evli ve üç çocuk babasıdır. Meşhurların Son Sözleri, Anadolu Sahabeleri, Peygamberimiz ve Dört Halifesi, Peyami Safa — Nazım Hikmet Kavgası isimli eserleri ile, İslâm Dâvası, Kur'an-ı Kerîm Mûcizesi, İslâm ve Dmokrasi isimli tercüme-leri vardır.

BEDİR YAYINEVİ

Vilayet karşısi No. 7/1 - İSTANBUL

P.K. - 1060 - İstanbul

Tel.: 27 61 13

Fiatri : 3 Lira